HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 22. | Sobota (Saturday) 28. května (May) 1977 | Cena 25 centů

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ



Obraz "Seslání ducha svatého", jehož fotografii dnes otiskujeme, je částí (devátou deskou) tak zvaného Cyklu vyšebrodského, který znázorňuje život a utrpení Kristovo. Obrazy, jak se někteří historici umění domnívají, tvořily kdysi skládací oltář cisterciáckého kláštera vyšebrodského v jižních Čechách, jehož zakladatelem byl pan Vok z Roženberka. I když názory historiků umění se liší pokud se týče autora či autorů tohoto díla — (podle některých všech těchto devět obrazů nenamaloval malíř jeden, nýbrž malířů několik) — všichni se shodují, že vzniklo v polovině 14. století. — Od roku 1938 jsou obrazy uloženy ve státní sbírce starého umění v Praze. Vyšebrodský cyklus, který spojil tradiční obrazové pojetí vrcholné gotiky středo - a západoevropské s malířským uměním italským, vytvořil tak přechodné období české školy malířské a patří k vrcholným dílům našeho výtvarného umění staré doby.

ENGLISH SECTION INSIDE

Kristus seslal Těšitele apoštolů rodině,
aby v pravdě stáli směle všude, v každé hodině.
Sestup na nás, Dárce ctností, upevni nás ve zbožnosti,
zažeň zmatek veliký, rozvaž k pravdě jazyky.

S radostí ať duše zpívá, Boha chválí s vděčností,
že Duch svatý v nás přebývá, živý pramen milosti.
Těšiteli, dárce míru, rozmnožuj vždy naši víru,
ať jsme všichni jedinou — v Kristu Pánu rodinou.

Sestup na nás, Duchu svatý, zapal v srdcích plamen svůj,
a náš rozum tmou zajatý — světlem shůry osvěcuj.
Uděl dary rady, síly, bychom Bohu věrni byli,
jeho vůli poznali a ji věrně konali.

Sedmi darů svatý Zdroji, buď nám stálou ochranou,
dej nám státi v každém boji — s myslí Bohu oddanou;
Dej nám věrně plnit sliby, doplň vše, co dušim chybí,
buď nám stálým dárcem sil, nedej minout věčný cíl.



ARLINGTONSKÝ NÁRODNÍ HŘBITOV: Na desetitisíce veteránů, kteří čestně sloužili Spojeným státům americkým, odpočívá na tomto národním hřbitově, umístěném na návrší nad městem Washington, D.C. Při vzpomínce na ně, vzpomeňme si i na ty, kteří spí pod prostými kříži vojenských hřbitovů, roztroušených po zemích celého světa, kde USA za 1. i 2. světové války, v Koreji, i ve Vietnamu, pomáhaly hájit svobodu.

DEN ZDOBENÍ HROBŮ. — Na pondělí připadá v USA "Memorial Day" — svátek, který v severních státech Ameriky se slaví 30. května, zatímco v některých jižních státech 26. dubna, anebo i 3. června. Den zdobení hrobů byl prohlášen za svátek generálem John A. Loganem v roce 1868 a původně byl vděčnou vzpomínkou na vojáky a námořníky Unie, padlé za Občanské války. Během let tato původní myšlenka byla rozšířena v tom smyslu, že dnes o Svátku zdobení hrobů jsou ve vděčné vzpomínce kladeny květiny na hroby všech těch, kteří za svobodu Ameriky položili životy v kterékoliv válce.

K vroucí modlitbě, kterou za spásu jejich duší se doma s celou rodinou v pondělí večer pomodlíme, připojme starostlivou a i upřímnou prosbu našich srdcí, aby dar svobody, který naši nové drahé vlasti americké uhájili za cenu svých životů, jsme předali nedotknutelný našim dětem.

V Pakistánu budou zorganizovány nové volby

Rawalpindi. — Krvavá osmitýdenní politická krize v Pakistánu se možná blíží ke svému konci; v neděli 1. května totiž ministerský předseda Zulfikar Bhutto se dohodl s uvězněnými vůdci politické oposice PNA (Pakistan National Alliance) na zorganizování nových všeobecných voleb do parlamentu. Oposice totiž vytýká Bhuttovu režimu, že prý dal zfalšovat výsledky posledních voleb, aby se mohl udržet u vládní moci. Dosud však nebylo dosaženo shody ohledně data těchto nových voleb; zatím co Bhutto navrhuje září, oposice by je chtěla mít dříve, už v červenci nebo nejdéle v srpnu.

Jeden mluvčí oposice přitom prohlásil, že kampaň občanské neposlušnosti vůči Bhuttovu režimu bude pokračovat tak dlouho, až Bhutto rezignuje ze své premiérské funkce. Za dosavadní protestní kampaně proti Bhuttovi bylo při srážkách mezi jeho přívrženci a odpůrci, jakož i při srážkách demonstrantů s policií, zabito na 200 lidí. Bhutto vyhlásil ve třech největších městech země vyjímečný stav a zároveň dal uvěznit několik desítek vůdců politické oposice.

V těchto posledních dnech se situace v Pakistánu opět zkomplikovala. Horalé Kohistani, političtí odpůrci Bhuttova režimu, obklíčili asi 1,200 čínských techniků a 1,000 pakistanských dělníků a armádních inženýrů, pracujících na stavbě čínsko-pakistánské dálnice. Mají je za rukojmí a žádají nesmlouvavě od vlády propuštění na svobodu uvězněných politických vůdců vládní oposice jakož i Bhuttovu rezignaci.

Sloupek informací

NOVÝ SPOJENEC PANAMY, PŘED VOLBAMI V TURECKU A PŘED VYHLÁŠENÍM NEZÁVISLOSTI DŽIBUTI

Reportér NEWSWEEKU Ron Moreau zaznamenal nedávno tento výrok nejmenovaného panamského politika: "Mám obavy, co se stane, jestliže nová smlouva o statutu průplavového pásma nebude podepsána ještě v tomto létě." Citovaný byl členem týmu, který provázel generála Omara Torrijose při jeho dubnové návštěvě v Libyi. Novým spojencem diktátora Panamy je totiž Muamar Kaddáfí, jenž je od začátku března obdařen novým titulem: je hlavou "Nejvyššího lidového výboru kongresu Libyjské arabské lidové socialistické republiky". Zřízením tohoto orgánu, který nahradil bývalou Radu revolučního vedení a Radu ministrů upevnil Kaddáfí svoji osobní moc — a tedy i rozhodování o bilionech olejářských dolarů.

Jeho jménem přislíbila Lybie investovat do panamských dolů na měď a zřídit v Panamě Arabskou banku se základním kapitálem $100 milionů, která bude financovat další projekty. Americká úřední místa, napsal Moreau v NEWSWEEKU, tím nejsou nějak zvlášť znepokojena ("not particularly worried"). Nu, jen aby to nebrala na příliš lehkou váhu! Kaddáfí disponuje nejenom obrovskými částkami peněz, ale také například školenými teroristy, sběří z celého světa. —

V roce 1974 byla mezi Panamou a Spojenými státy podepsána "deklarace zásad", jimiž se mají obě vlády řídit při uzavření nové smlouvy o Panamském průplavu, která má nahradit starou z roku 1903. Podle přání generála Torrijose — která nejsou nutně přáním všech jeho poddaných — by měly USA během příštích pěti let podstatně omezit počet vojenských základen kolem průplavu (ze 14 na tři) a ve stejné době likvidovat z větší části i americké soukromé podnikání v zóně Panamského kanálu. Pak teprve prý je ochoten hovořit o tom, jak by byla zajištěna neutralita celé oblasti. Do roku 2000 by potom postupnou demilitarizaci a neutralizaci průplavu zajišťovaly společně jen "nepočetné americké jednotky a panamská Národní garda", jejímž velitelem je Torrijos. Po roce 2000 by neutralitu garantovala Organizace Spojených národů — která již dnes, jak známo, má k nestrannému rozhodování sama velmi daleko. Americké vyjednavače čeká tvrdá práce.

□

KRVAVÁ PŘEDEHRA K VOLBÁM V TURECKU

Rozlousknout turecký oříšek nebude také snadné. Všeobecné volby jsou vypsány na 5. června, ale ještě začátkem druhé poloviny května bylo sporné, zda se budou opravdu konat, neboť do předvolebního boje zasáhly ozbrojené bojůvky krajně pravicových, mohli bychom říci slovy evropských pozorovatelů "fašistických" elementů, jimž střílením a terorem asistují levičáčtí "maoisté". Jde jim o to, zabránit očekávanému vítězství Republikánské lidové strany, jak se v Turecku nazývají sociální demokraté.

V úterý 3. května prohlásil turecký prezident Fahri Koroturk: "Naše demokracie by mohla zemřít." Nebyla to planá slova. Dne 1. května se na čařihradském náměstí Taksim konala za účasti prý asi 150 tisíc lidí májová manifestace odborů-unií. Při projevu jejich vůdce Kemala Tuerklera začala najednou střelba se střech okolních domů do shromážděného davu. Výsledek byl 38 mrtvých, 300 zraněných, jimiž počet zabitých v předvolebním zápase navršil skoro 200, zraněných na 2000 . . . Není vyloučeno vyhlášení vyjímečného stavu, nevylučuje se i možnost, že zasáhnou vůdcové armády.

Turecko, člen NATO, patří k nejchudším státům Evropy. Má kolem 40 milionů obyvatel, roční příjem na hlavu $822 je nejnižší v Evropě; v sousedním Řecku činí $2456; průměrný příjem v zemích Evropského hospodářského společenství je $5255. Na 75 procent obyvatelstva pracuje v zemědělství, 65 procent je analfabety. Nezaměstnaných a nedostatečně zaměstnaných je podle odhadu evropských pramenů na 4 miliony. Inflační kvóta se loni pohybovala kolem 19 procent, výše zahraničních dluhů kolem pěti bilionů dolarů. Živná půda pro politický radikalismus. Americká pomoc je minimální. Turecko se v očích naší administrativy "provinilo" hájením zájmů turecké menšiny na Kypru — přítele Moskvy Makariose — v červenci 1974, kdy jeho jednotky obsadily tureckou část ostrova. —

Očekávaný vítěz nadcházejících voleb, socialista Buelent Ecevit byl ministerským předsedou již mezi říjnem 1973 a březnem 1975; jeho Republikánská lidová strana má v parlamentě 190 ze 450 křesel. Vystřídala ho koaliční vláda dnešního ministerského předsedy Sueleymana Demirela, předsedy Strany spravedlnosti která by mohla být partnerem Ecevita, budou-li se volby konat.

Řekněte možná k tomu celému: Turecké hospodářství. Dodávám: Turecko plnilo svoje povinnosti například účastí ve válce na Koreji, na rozdíl od mnohých jiných spojenců. Má důležité hranice se Sovětským svazem. Nejsou Spojené státy odmítáním pomoci na dnešním stavu Turecka tak trošku (anebo hodně) vinny?

□

NEZÁVISLOST PRO DŽIBUTI

Jedna z posledních kolonií v Africe má dne 27. června dostat samostatnost. Francouzi odevzdají správu Džibuti domorodcům.

Jméno zeměčky, která má něco kolem půl milionu obyvatel, vám asi nic neříká, v zeměpise ve škole se jí věnovala jen nepatrná pozornost. Podívejte se však na mapu: je to zázemí stejnojmenného města v úžině Bab El Mendeb na východním cípu Afriky, z něhož lze kontrolovat jižní výjezd ze Suezského průplavu — pro obchodní a politickou strategii dnešního světa velmi, ba troufám si říci nesmírně důležité místo. A tak se samozřejmě i zde střetávají různé zájmy. Zájmy Západu zastupuje v tomto případě Paříž, která na tomto území — žalují komunisté východního bloku — soustředila "nejefektivnější kontingent francouzských vojenských sil v zámoří". Paříž chce prý "předat moc takové vládě, která by byla nejen loajální k bývalé metropoli a umožnila by zachovat vojenskou přítomnost v Džibuti, ale která by byla ochotná hrát i nadále do noty bývalým pánům v nejrůznějších oblastech, obchodem počínaje a vojenskou politikou konče".

Zemička je obývána kmeny Afárů a Issů, které se srdečně nenávidějí, jak už to mezi různými národy a národky na světě bývá . . . Někteří z jejich představitelů se dohodli v březnu s Francouzi o vázanosti měny nového státu na francouzský frank a o obchodní a kulturní spolupráci. Avšak i uvnitř jmenovaných kmenů došlo k dělení. Existuje takzvané "Lidové osvobozenecké hnutí", což je levicová strana mladých Afárů, a "Hnutí za osvobození Džibuti", jehož sídlo je v Etiopii — o které jsme si udělali obrázek v předcházejících Sloupcích (např. H.N. 7. května). A pak je tu ještě "Národní svaz za nezávislost", a také "Fronta za osvobození somálského pobřeží. Ve všech těchto "hnutích" si přihřívá polívčičku mezinárodní komunistické hnutí. Sever Suezského průplavu — Egypt— se jim vymkl z rukou. A tak tedy jdou za jeho jižní části.

□

POSLEDNÍ Z ČSR

Minulý týden jsem vás informoval, že československé orgány pomohly pí. Žludkynové, do roku 1968 Gabrielové, rozpoutat kampaň za navrácení dětí, které po okupaci ze srpna 1968 odjely s jejím bývalým manželem Bedřichem Gabrielem — mezitím zemřelým do Ameriky. Jde o pokus překrýt vlastní prohřešky ve věci spojování rodin. Paní Žludkynová, která si najednou vzpomněla i na svoje bývalé jméno, poslala přes pražské RUDÉ PRÁVO "otevřený list" prezidentu Carterovi, aby jí jaksi v rámci boje za lidská práva pomohl. Minulý týden jsem se dověděl, že dne 4. května ústřední výbor Československého svazu žen poslal přes stejného prostředníka "jménem milionů žen a matek" dopis matce prezidenta J. Cartera paní Lillianě Carterové. Aby prý "pochopila a procítila hlubokost křivdy, která byla spáchána na jiné matce", — a aby "působila na svého syna" ve věci dětí bývalých manželů Gabrielových, o nichž roku 1972 rozhodl soud v kalifornském San Bernardinu.

Slzy soudruha krokodýla, který má sotva právo posuzovat rozhodnutí amerických institucí. —

A ještě něco. Dne 5. května byl před sídlem Ústřední rady odborů-unií v Praze odhalován pomník bývalého předsedy komunistických odborářů a později (1953—57) prezidenta republiky Antonína Zápotockého. Řečnil dnešní předseda ÚRO a člen nejužšího vedení Komunistické strany soudruh Karel Hoffmann a — říká se tak — "pustil si hubu na špacír". Ocitujme si pár vět.

"Do čela nově organizovaného křižáckého tažení proti socialistickým zemím se postavil nový americký prezident James Carter. Lidé se ptají, proč si Carterové a spol. nezametou především před vlastním prahem. Jde-li vám, pánové, opravdu o lidská práva, proč je nehájíte především tam, kde jsou frapantně potlačována? U vás doma! Musíte především likvidovat nelidský vykořisťovatelský systém, dát lidem základní právo — právo na práci. Musíte odstranit hanebnou rasovou diskriminaci, útisk celých národních a etnických skupin, zabezpečit důstojný život celým společenským třídám . . . odstranit ostudné vykořisťování dětské práce" . . .

Tak představuje Spojené státy čs. občanům jeden z nejvyšších funkcionářů režimu. Více než k smíchu je to k pláči — avšak k zamyšlení především.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

May 28. 1977 — Vol. II., No. 22.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Z ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv



MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100



KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Japonsko: Japonská televize vysílala v celonárodním rozsahu pořad o životě katolické farnosti Ryujin, vzdálené asi 500 km od Tokya a řízené otci Kolombiány. Farář, páter Alec Eaton, o tom vypravuje. "Byla to pro nás skutečná událost. Televize si vybrala právě naši farnost pro dokumentární pořad, který vysílá každý týden v pondělí večer." Co může být tak zajímavého na malé farnosti v oblasti, která je známá jen svou produkcí a zpracováním dřeva? Příčina spočívá v tom, že v městečku Ryujin katolíci tvoří 10% z celkového počtu 8.000 obyvatel. To je velmi vysoké procento, uvážíme-li, že v celém Japonsku je pouze 1,1% katolíků. Během tří týdnů skupina televizních techniků a pracovníků zaplavila městečko svými kamerami, reflektory, kabely atd. Od pátera Eatona žádali co nejvíce zpráv o životě a dějinách farnosti. Pomáhali mu v tom i místní úřady a sami farníci. Režisér měl v úmyslu natočit obřad křtu, svatbu v kostele a pohřeb. Při filmování křtu se dítě rozplakalo, když mu kněz lil na hlavičku vodu, ale režisér byl celý šťastný, protože něco takového právě chtěl. Při jiné scéně si páter Eaton hrál s dětmi ve farní školce. Děti jej stále prosily, aby se s nimi také houpal, ale pro něho se jejich houpačka stala skutečným mučidlem. Byla totiž velmi nízká, a musel mít nohy stále natažené, aby se nedotkl země. Filmaři z toho ale měli zábavu a natáčeli scénu několikrát. Páter Eaton a farníci strávili před kamerami celkem 20 hodin, ačkoliv celý pořad pak trval na obrazovce jen 20 minut. Výsledek byl neočekávaný. Tento televizní program sleduje pravidelně asi 20 milionů diváků. Skončil v 8 hod. večer, ale již minutu po něm začal zvonit na faře telefon a tak to pokračovalo celou noc a následující den. A potom začaly přicházet dopisy. Otec Eaton byl překvapen, jaký zájem vyvolala jeho katolická farnost mezi diváky. Dostal spoustu dopisů od nekřest'anů, protestantů i katolíků. Katolické církvi v Japonsku tento pořad velmi prospěl. Nejlepší část snad byla ta, která ukazuje skutečnou křest'anskou komunitu. A to je napoprvé dost, poněvadž to byl první program s náboženským obsahem v celonárodní televisi v Japonsku.

*

Sovětský svaz: V pondělí 11. dubna 1977 v 8 hodin večer, rozhlasová stanice France-Musique vysílala stereofonický záznam velikonoční bohoslužby z kláštera Nejsvětější Trojice v Zagorsku nedaleko Moskvy. Podle dohody mezi Radio-France a moskevským rozhlasem, která byla výsledkem velmi zdlouhavých a choulostivých jednání, mělo dojít k přímému přenosu velikonoční bohoslužby z tohoto světoznámého pravoslavného kláštera do západoevropských zemí. Měla to být jakási světová premiéra, protože dosud nikdy sovětské ministerstvo kultury nedovolilo zahraničnímu — (tím méně domácímu) — rozhlasu nahrát nějaké pravoslavné bohoslužby.

Francouzští technici tedy letos poprvé natočili celou více jak čtyřhodinovou bohoslužbu velikonoční vigilie. V moskevských televizních ateliérech pak začali pracovat na hudební montáži, když jim bylo znenadání oznámeno, že jim nebyla reservována linka přes družici. Vedoucí programu Louis Dandrel tedy sedl na nejbližší letadlo a přivezl celou nahrávku do Paříže. Vysílání se tak zpozdilo jenom o den, ale i tak to byla velkolepá premiéra — poznamenává pařížský deník Le Monde. Žádné umělé efekty by nedokázaly vytvořit tak úchvatnou atmosféru modliteb velkého počtu věřících v zagorské katedrále, veletok typicky ruské polyfonie, vyšperkované cinkotem kaditelnic, a ono nenapodobitelné svědectví pravoslaví, že Kristus opravdu vstal z mrtvých.

*

Thajsko: Den po smrti Mao Tse Tunga sloužil v Bangkoku jeden francouzský misionář pro místní věřící tři mše svaté; tu poslední — třetí sloužil pro studentky gymnasia Panny Marie Matky Boží, a protože jim četl z evangelia, že mají milovat i své nepřátele, obětoval tuto mši sv. za Boží odpuštění a pokoj duše tohoto čínského státníka. Právě za jeho vlády byl před 26 lety ještě jako mladý misionář vyhnán z Číny. Řekl proto také studentkám, co si o něm myslí. Je jisté, že jeho režim dokázal přetvořit Čínu, ale přitom též násilně zahubil 5% jejího obyvatelstva a kdoví kolik dalších milionů uvěznil do pracovních táborů. Pro zbývající nařídil tzv. výplach mozků a docílil, že jedni začali špehovat druhé. S takovým systémem se určitě dá mnoho dokázat. Ale výsledek se ukázal hned po jeho smrti. Pokud žil, mnoho jeho spolupracovníků muselo ustoupit do pozadí a upadlo v zapomenutí. Jakmile ale zemřel, prvními obětmi systému, který sám vytvořil, se stali jeho vlastní žena a důvěrní přátelé, nyní pronásledovaní jako nepřátelská klika. Kdo zasévá nesvár, sklízí bouři. Nyní pro něho staví mausoleum za 100 milionů dolarů, které pravděpodobně zohaví nádherné Náměstí nebeského míru. Jeden ze současných politických vedoucích však již prohlásil, že jeho slavné "Myšlenky", které se staly rudým "evangeliem", a které se četly i na polích při práci, jsou pouze doslovně přeloženo — koncentrátem blbostí. Když tohle říkají samotní přední čínští komunisté, co si máme o těchto myšlenkách myslit my?

*

Záp. Německo: Před 150 lety, 26. března 1827, zemřel Ludwig van Beethoven. Celý svět vzpomenul toho výročí dosud nepřekonaného hudebního génia. Mnoho projevů o něm bylo proneseno, mnoho knih napsáno; ne všude se ale mluvilo o jeho náboženském přesvědčení a jeho víře v Boha. Beethoven ve své známé "Heiligenstadtské závěti" píše: "Když jsem si uvědomil, že začínám hluchnout, přivedlo mě to na pokraj zoufalství a jen tak tak, že jsem si nesáhl na život". Od sebevraždy ho odradila jen víra v Boha a přání dávat lidem i nadále své umění. V dopisu příteli Wegelerovi v Bonnu napsal: "Chci zápasit s osudem, nesmím zmalomyslnět". V r. 1808 zvítězil nad svou malomyslností svou známou V. symfonií. Beethoven též zhudebnil Gellertovu báseň "Nebesa vypravují slávu Boží", a kromě toho složil dvě polyfonní mše. Jednu z nich, známou pod jménem "Missa solemnis", věnoval svému příteli, olomouckému arcibiskupovi Rudolfovi. V r. 1818 Beethoven upřímně přiznal: "Od Boha vychází vše, co je čisté a jasné. Jestliže mě někdy vášeň strhla ke zlému, vždycky jsem se pak kál a očištěn jsem se vrátil k prvnímu, výsostnému a neposkvrněnému zdroji: k Bohu. — Beethovenův přítel Schindler, který o něho pečoval v posledních dnech života, napsal v listu mohučskému nakladateli Schottovi 12. dubna 1827: "Přišel jsem k němu ráno 24. března. Z výrazu jeho tváře bylo vidět, že smrt se již blíží. Byl tak sláb, že jsem stěží porozuměl jen dvě — tři slova z toho, co mi říkal. Pak přišel lékař a prohodil: Už to brzy skončí. Asi v poledne se dostavil farář se svátostí nemocných. Teprve tehdy Beethoven asi pochopil, že konec je nablízku, protože, sotvaže odešel, řekl mně a panu Brenningovi: "Tleskejte přátelé, komedie se končí". Schindler uzavírá svou zprávu o Beethovenově smrti těmito slovy: "K večeru ztratil vědomí a začal blouznit. Tento stav trval celé dva dny až do večera 25. března. Pak už se začaly projevovat příznaky brzké smrti. Zemřel navečer 26. března 1827 ve tři čtvrtě na šest.

*

Vatikán: Na letošní rok připadá také 20. výročí encykliky Pia XII. **"Fidei Donum"** (Dar víry) — 1957. Tato encyklika byla rozhodující pro činnost církve v Africe. Začaly se projevovat první známky konce koloniálního panství. Důležitý byl i fakt, že počet katolíků v Africe stále více rostl. Bylo jich už na 20 milionů, ale domorodých kněží jen 3.000. Pius XII. chtěl touto encylikou dát najevo, že hodina pro Afriku udeřila. Černý světadíl se blíží ke Kristu, současně je však na této cestě i ohrožován. Dokument zdůrazňoval tři hlavní nebezpečí: nenávist k cizincům, která působila i to, že někteří političtí agitátoři probouzející se Afriky považovali křest'anskou víru a kněze za jeden z nástrojů kolonialismu; materialismus, podporovaný rostoucím průmyslem, potlačoval i tradiční staré duchovní hodnoty obyvatel černé Afriky, a konečně mohutný rozmach islámu. Z toho Pius XII. vyvozoval: V evangelizaci je nejen třeba pokračovat, ale je nutno ji prohloubit. K tomu je nezbytné zmobilizovat všechny věřící. Proto vyzval kněze ze západních zemí, aby věnovali několik let misionářské práci mezi Afričany. Výzva však měla jen omezený úspěch. Přihlásili se pouze 2% kněží. A právě z tohoto důvodu je encyklika aktuální i dnes. Počet afrických katolíků se zatím zdvojnásobil — (je jich už 47 milionů) — ale domorodých kněží je stále ještě nedostatek. Kromě toho, 400 milionů Afričanů dosud čeká na Kristovo poselství.

*

Vatikán: Dne 28. dubna vykonal svou oficiální návštěvu u Svatého Otce anglikánský primas dr. Donald Coggan. Byl to další krok ke sblížení obou církví od osudného rozdělení v 16. století. K prvnímu styku na nejvyšší úrovni došlo v roce 1960, když tehdejší anglikánský primas dr. Fisher navštívil papeže Jana XXIII. Za šest let nato, 24. března 1966, podepsal Pavel VI. spolu s tehdejším canterburským arcibiskupem dr. Ramseyem společné prohlášení, v němž se obě církve zavazovaly k vážnému dialogu na základě evangelia a starobylých společných tradic. Došlo k historickému setkání hlav obou církví v Sixtínské kapli a ke společné liturgii slova u benediktinů v basilice sv. Pavla za hradbami. Za půl roku nato byla ustavena přípravná studijní komise; vytýčila seznam důležitých naukových problémů, které měly být předmětem dalších teologických rozhovorů a navrhla také celou řadu konkrétních kroků, které mají prolomit ledy vzájemného nepochopení. Mezinárodní teologická katolicko-anglikánská komise se pak zabývala v roce 1971 ve Windsoru naukou o eucharistii. V roce 1973 se znovu sešla v Canterbury, kde bylo na pořadu služebné kněžství a svěcení, a v roce 1976 na svém třetím zasedání v Benátkách projednávala problém autority v Církvi. Na závěr každého zasedání byly pak zveřejněny výsledky, k nimž teologové došli. Vzbuzovaly nadšení i kritiky. Avšak navzdory hlasům pesimistů i navzdory netrpělivosti optimistů, začatý dialog obě církve sbližuje. Nyní jde o to, abychom usilovali, jak píše Pavel VI. ve své apoštolské exhortaci, o daleko širší svědectví velkým křest'anským pravdám, které vyznáváme v síle společného křtu... Takové bylo v hrubých rysech pozadí návštěvy anglického primasa dr. Coggana u Svatého Otce.

*

Itálie: V sobotu 16. dubna zaplnilo přes 15.000 převážně mladých katolíků římskou Sportovní halu, aby vyjádřili svůj protest proti navrhovanému zákonu o umělém potratu. V sobotu 23. dubna se zase sešlo na milánském fotbalovém stadiónu Sav Siro přes 70.000 lombardských katolíků spolu se svými biskupy, aby se společně modlili, aby slavili eucharistii a vyslechli svědectví těch, kteří stojí na straně života od jeho početí. Velmi výstižně charakterisoval tuto křest'anskou oslavu života jeden z účastníků. — "Naším cílem není ukazovat svou sílu, nýbrž setkání křest'anů. Jsou to chvíle hromadného zamyšlení nad pravdou, že život je Božím darem a právě to chceme s veškerým důrazem vyznávat před záplavou novopohanského materialismu. V době, kdy jsou nejvyšší lidské hodnoty předmětem posměchu, křest'ané odmítají dát se cestou sobectví a bezvýhradně se zastávají života". — Matka Tereza z Kalkuty vedla společnou meditaci. Malá postava v bílém sárí s modrým lemováním stála na pódiu blízko oltáře a mluvila do mikrofonu: "Bůh tak miloval svět... Mnohé národy se uchylují k umělému potratu, sterilisaci a jiným praktikám proti životu — avšak to je znamením, že tyto národy přestávají žít, protože nemají odvahu udržovat další život..."
Po dlouhé meditaci byla koncelebrovaná mše svatá. Kolem velkého bílého oltáře uprostřed fotbalového kruhu byli všichni lombardští biskupové. Milánský arcibiskup kardinál Colombo pak měl homilii: "Svět, který nechce slyšet Kristův hlas, stává se královstvím smrti, kde se rozpoutávají všechny formy násilí a bezpráví. Zákon, který ovládá toto království smrti se nazývá prach obyčejný egoismus — ubohé sobectví."

V šest hodin večer pak těch 70.000 věřících ztichlo a naslouchalo rozhlasovému poselství Pavla VI.: "Vy všichni chcete veřejně vyznat ve jménu Krista — Božského Prvorozence lidského bratrství, že právo na život je svaté a nedotknutelné, že život je prvním Božím darem, aby po křest'anském znovuzrození dospěl ke štěstí, jež přesahuje všechny lidské představy..." Na závěr poselství všichni povstali a Svatý Otec jim požehnal.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

50. výročí smrti dr. Josefa Moscatiho

Možná, že jste o něm dosud ani nikdy neslyšeli! A přece to byl člověk naší doby, vzdělaný lékař chudých v italské Neapoli. Přečtěte si něco o jeho životě.

* * *

Josef Moscati byl známý neapolský lékař, vědec a profesor. Zemřel 12. dubna 1927 a už před dvěma roky byl prohlášen za blahoslaveného — (5. listopadu 1975). Ještě tedy neuplynulo ani 50 let od jeho smrti, jak se vyžaduje při beatifikačních procesech! V jeho případě však byla učiněna výjimka a povolena dispens.

Dr. Moscati zemřel poměrně mlád, v 47 letech, ale již tehdy ho znala nejen celá přímořská Neapol, ale jeho jméno se vyslovovalo s úctou i jinde v Itálii. Jako lékař a vědec si vydobyl i mezinárodní pověst. Nejvýstižněji ze všech ho snad definoval italský filosof Filip Bottazzi, který o něm prohlásil: "Byl nejlepším zosobněním křesťanské lásky, jak ji popisuje sv. Pavel (v listě Korintanům). Jeden neznámý Neapolitán o něm napsal do pamětní podpisové knihy, která byla vystavena hned po jeho úmrtí: "Oplakáváme ho, protože svět v něm ztratil světce, Neapol živý příklad všech ctností, a chudí nemocní v něm ztratili všecko". A bývalý italský president Endico de Nicola, vyličil dr. Moscatiho takto: "Jeho víra byla nezlomná, celý jeho život byl neposkvrněný a křišťálově čistý a jeho nezištnost se stala přímo legendární. Stále se snažil druhým pomáhat, jak hmotně tak i duchovně. Jeho slova byla vždy přesvědčivá, poněvadž vycházela z čistého a vyrovnaného svědomí. Nejméně ze všech myslil na sebe samého. Měl srdečnou a přímou povahu, nenáviděl okázalosti všeho druhu, opovrhoval intrikami a záludnostmi. Uměl se dokonale ovládat, nikdy nikoho nepomlouval, byl sám k sobě přísný, zajímal se o všechny lidi kolem sebe a nikdy nedopustil se žádné zlomyslnosti. Prošel nenápadně svým životem mezi námi jako čistý průzračný paprsek, aby nám podal příklad a vytýčil cíl, o který třeba usilovat."

Podobná, jako celý jeho život, byla i jeho smrt. Zemřel tiše a nenápadně, aby nikoho neobtěžoval, zatímco čekárna jeho ordinace byla plná pacientů. Náhle se mu udělalo nevolno, ale nepřerušil ordinační hodiny, pouze se uchýlil do svého pokojíku, aby si na chvíli odpočinul v lenošce. Jeho bratři ho zanedlouho našli již umírajícího.

První životopis dr. Moscatiho napsal mons. Marini již r. 1929, dvě léta po jeho smrti. A budoucí papež, Jan XXIII., tehdy apoštolský vizitátor v Bulharsku, jakoby uhodl budoucnost, napsal autorovi životopisu: "Jas a žár, který vychází z tohoto nového světla

(Pokračování na str. 5)

DOBA VELIKONOČNÍ

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tajemstvím dnešní slavnosti — posvěcuješ celou církev po širém světě a ve všech národech. — Vylij po všech končinách země dary Ducha svatého — a naplň i nyní srdce věřících tou božskou silou, —která působila v apoštolech, — když začali hlásat evangelium. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 2, 1-11)

Nastal den Letnic, a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přižene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali.

V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali:

"Tito, co tak mluví, jsou přece sami Galilejci! Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? At' už my, Partové, Médové, Élamité, at' už my, co pocházíme z Mezopotámie, Judska a Kapadokie, z Pontu a z Asie, Frýgie a Pamfýlie, z Egypta a z lybijského kraje u Kyrény, my, co jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM (1 Kor 12, 3b-7, 12-13)

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: "Ježíš je Pán."

Jsou tedy dary rozmanité, ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha. A je rozdíl ve službách, ale všecky závisí na stejném Pánu. A jsou rozmanité mimořádné projevy, ale všecko to pochází od jednoho a téhož Boha, protože on to všechno mocně ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční.

Tělo je také jen jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy — přesto, že jich je mnoho — tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Vždyť přece z nás ze všech — ať už jsme židé nebo pohani, otroci nebo svobodní — stalo se jedno tělo, když nás tentýž Duch všecky dovedl ke křtu a všichni také jsme v hojnosti přijali stejného Ducha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-23)

Večer, prvního dne po sobotě, když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Střež se nemravnosti!

Kdo dopouštěje se nemravnosti si myslí: „Nikdo nevidí mne, — tma kolem mne a stěny mne ukrývají, — nikdo nevidí mne, koho bych se měl ostýchati? — Nejvyšší na mé hříchy nebude pamatovat;" neví, že všecko vidí oko jeho, — že vyhání od sebe bázeň Boží, — takovou bázní lidskou, která lidských očí se bojí, — neví, že oči Páně tisíckrát — jasnější jsou nežli slunce, — na všecky cesty lidské že patří, — i do hlubin propasti i do lidských srdcí, — že vidí do nejtajnějších záhybů.

Lepší je zdraví a veselá mysl nežli bohatství.

30.

Lépe jest chuďasu zdravému a silnému, — nežli boháči mdlému a trápenému neduhem. — Zdraví duše ve svaté spravedlnosti jest lepší než všecko zlato — a tělo silné jest lepší nežli bohatství nesmírné. — Není bohatství nad zdraví těla, — a není rozkoše nad radostnou mysl.

Zasmušilosti se neoddávej, — a netrap sám sebe svým přemítáním. — Veselost srdce — toť je člověkův život, — a radost muže — dlouhý věk. — Mnohé totiž zasmušilost zahubila, — a užitku z ní není. — Závist a hněv ukracují života, — a starostlivost přivádí před časem stáří.

Blahoslavený boháč, který se bohatstvím nedává svésti k hříchům.

31.

Šťasten boháč, který shledán byl bez vady, — který za zlatým kovem nehonil se, — po penězích, po pokladech nedychtil. — Kdo je takový? Abychom ho chválili! — Neboť činil divy v životě svém. — Kdo se osvědčil v bohatství, že zůstal bezvadný? — Budiž jemu věčná sláva vzdávána! — Kdo mohl přestoupit a nepřestoupil, kdo zlé činiti a neučinil? — Proto jest upevněno štěstí jeho od Pána, — a jeho almužny hlásat bude všecka obec svatých.

Pečuj o své zdraví!

37

Synu, zkoušej sebe, jak žíti, — a co ti škodí, nedovoluj si. — Neboť ne všecko všem jde k duhu, — a ne každému všecko se zamlouvat může.

Nebuď nenasytný při žádném pamlsku, — a nehltej jakéhokoli pokrmu, — neboť ze mnohých jídel bývá nemoc, — a nenasytnost přivádí až ke zvracení. — Pro nestřídmost mnozí zemřeli, — ale člověk zdrženlivý prodlužuje si život.

38.

Važ si lékaře pro případ potřeby, — neboť i jej stvořil lékařem Nejvyšší. — Od Boha totiž má všecko lékařské umění, — a od krále dostává dary. — Umění lékařovo zdvíhá i králi hlavu — a před velmoži bývá chválen.

Nejvyšší tvoří ze země léky — a muž rozvážný jimi nepohrdá. — Zdaliž neosládla ze dřeva voda hořká za časů Mojžíšových, — aby lidé poznali moc léků? — Dal znalost lidem Nejvyšší, — aby ctěn byl v divech svých. — Těmi léky ulevuje lékař bolesti, také lékárník činí vhodné léky, — a skládá masti ke zdraví — i nemají konce díla Boží, — neboť zdraví Boží jest na povrchu země.

Synu, v nemoci nezanedbávej sebe, — ale modli se k Pánu, a on uzdraví tě. — Odvrať se od hříchu, činy tvé buďte správné, — a od všeliké viny očisti své srdce.

Kdo hřeší před obličejem svého Stvořitele, — upadne do rukou lékařových.

Lidská bída ve smrti.

41.

Ó smrti, jak hořká jest vzpomínka na tebe — člověku, který požívá pokoje ve svých statcích, — muži bezstarostnému, jehož cesty šťastny jsou ve všem, — tomu, který ještě s to jest, aby jedl.

Ó smrti, dobrý je tvůj zákon — člověku nuznému, jehož síla hyne, — sešlému věkem, a tomu, který jest ustaraný, — a malomyslnému, který ztrácí trpělivost.

Neboj se zákona smrti! — Pomni na ty, kteří byli před tebou a kteří přijdou po tobě. — Usoudil tak Pán každému, kdo má tělo. — Co tě potká, bude úradek Nejvyššího.

Chvála Boží vyznívající ze stvoření.

42.

Protož pamětliv budu skutků Páně, — a co jsem spatřil, budu vypravovati:

Slovem Páně jsou stvořena díla jeho.

Slunce svítící hledí na vesmír, — a slávy Páně plné jest dílo jeho. — Zdaliž nedal toho Pán svatým, — aby vypravovali všecky divy jeho, — které mocně učinil Pán všemohoucí, — aby vše pevně stálo v slávě jeho.

Moře a srdce lidské zkoumá, — a záměry jejich proniká. — Neboť Pán má všecky vědomosti, — a proniká příznaky budoucnosti, zvěstuje věci minulé i příští, — a odkrývá stopy věcí skrytých. — Neujde mu žádná myšlenka, — a nemůže se ukrýt před ním jediné slovo.

Veledíla moudrosti své krásně ustálil, — ten, který jest před věky a bude na věky. — Nic k nim nebylo přidáno od člověka nic jim ubráno, — a nepotřebuje žádné rady. — Jak líbá jsou všecka díla jeho, — ač jest jen jiskra to, co lze vidět!

Všecko to žije a trvá — a ke každé potřebě ho poslouchá. — Všecko jest podvojné, jedno protějšek druhého, — a neučinil nic neúplného. — Jedna věc utvrzuje blaho věci druhé, — a kdo se může od syta vynadívat na Boží slávu?

Krása výšin jest obloha, — podoba nebes je skvostný pohled. Slunce ho hlásá svým zjevem, když vychází, — výtvor to podivný, dílo Nejvyššího. — O poledni vysušuje zemi, — proti žáru jeho kdož obstojí? — Pec bývá vytápěna ku práci, jež horka žádá, ale slunce trojnásobně praží do hor. — Paprsky ohnivé vydychuje, — a blýskajíc jimi zaslepuje oči.

Veliký jest Pán, který učinil je, — a dle slova jeho pospíchá svou cestou.

I měsíc vždycky se objevuje v patřičnou dobu, — aby ukázal čas a naznačil, co přijde. — Od měsíce bývají brány známky svátku, — od světla, kterého ubývá po úplňku. — Nov měsíce má jméno od měsíce, — roste divně až do úplňku. — Měsíc je zbraň vojsk na výsostech, — na obloze nebeské skvěje se slavně.

Okrasou nebe jest nádhera hvězd. — Pán osvěcuje ten svět na výsostech. — Dle slov Svatého stojí v řadě, — neunavují se na svých hlídkách.

Popatř na duhu a dobrořeč jejímu Tvůrci, — neboť překrásná jest ve svém lesku. — Obepíná nebesa nádherným obloukem svým, — ruce Nejvyššího rozpjaly ji.

K jeho rozkazu rychle přichází sníh, — a hbitě pouští blesky svého soudu. — Proto se otvírají zásobárny, — a jako ptáci vyletují mraky.

Ve své velikosti zhušťuje oblaky, — a drobí kameny krupobití. — Když se zjeví, kolísají se hory, — a k jeho vůli věje vítr jižní.

Zvuk hřímání jeho třese zemí, — bouře severní a vířící vichor. — Jako když se spouštějí ptáci, by usedli, sype sníh, — a jako když kobylky sletují, tak padá. — Krásné bělosti jeho diví se oko, — a nad přívalem jeho trne srdce.

Jíní jako sůl sype Pán na zemi, — a když umrzne, bývá jak ostny trní.

Mrazivý severní vítr věje, — i zamrzá vody v křišťál, — na každém množství vody se usazuje, — a jako v pancíř obléká vodu.

A stravuje hory, vypaluje poušť, — a usušuje zeleň jako oheň. — Lék tomu všemu rychle přináší mlha, — a rosa vycházející vstříc přicházejícímu žáru, mírní jej.

Ke slovu jeho umlká vítr, — dle úradku svého ukrocuje moře, — na němž rozsázel ostrovy Pán. — Kdož se plaví po moři, vypravují o jeho nebezpečích, — i děsíme se, když o tom slýcháme. — Tamť jsou vynikající díla a podivuhodná: — rozličné druhy zvířat, všelijakých živočichů a plémě velikánů. — Skrze něho zajištěn jest konec cesty, — a jeho slovem všecky věci se dějí.

I když mnoho mluvíme, nedostává se nám slov, — konec pak řeči jest: „Oť jest ve všech věcech." — Oslavujíce jej, co zmůžeme? — Jeť on všemohoucí nade všecka svá díla. — Hrozný jest Pán, a veliký velmi, — a podivuhodná jest moc jeho.

Vyvyšujte Pána, jak vysoko můžete, — neboť ještě vyšší jest a předivná jest velebnost jeho.

Dobrořečíce Pánu vyvyšujte ho, jak můžete, — neboť větší jest, než jakákoli chvála. — Vyvyšujíce ho seberte všecky své síly, — neumdlévejte, neboť ho nevystihnete.

Kdo ho viděl a může o tom vypravovati? — a kdo jej může velebiti tak, jak jest od počátku? — Jest mnoho skrytých věcí, větších než tyto, neb málo vidíme jeho skutků.

Všecko pak učinil Pán, a pobožným dal moudrost.

JAN NERUDA:

KAM S NÍM?

Tedy palte! A víte co? Jděte se po domě trochu poptat, nebudou-li někde péct buchty a nepřejou-li si pořádně podpálit troubu? Nebo protáhnout pec — rozumíte?" Anča letí už zase. A pak vyřizuje, že prý nikde nebudou péct buchty a nikde si nepřejou protáhnout pec. Ona ale že už musí ted' do trhu a hrát si s tím spalováním, že prý nemůže také, až tedy večer a odbyla se večeře. Anča začla tahat slámu, dělat věchty a strkat je do pece. Já jsem si zasedl do pokoje k psacímu stolku a naslouchal, jak to z kuchyně do komínu pěkně táhne a hučí. Kouřil jsem spokojeně viržinku — tenhle hukot v komíně mám náramně rád.Náhlý hřmot před domem. Lidské hlasy venku, zvonění pak na dům. Vyskočím a naslouchám do chodby, co že se děje, že prý u nás z komínu lítá oheň a lítá až na třetí střechu. "Ančo, přestaňte pálit! Honem s tím slamníkem někam do pokoje a přijdou-li na nás, tvařte se, jako byste nevěděla nic. Jsou kamna rozpálená?" "I toto — od těch pár věchtů studená jsou skoro!" Nepřišli — zaplat' Pán Bůh! Oheň přestal po střechách lítat a lidé na ulici se po nějaké chvíli rozešli. Bafal jsem mrzutě do stropu. A hodně mrzut, ulehl jsem pak zase na zem. Ovšem následující jitro mne zase osvěžilo. Vyšel jsem si ihned ven, abych pátral. Ptal jsem se policejního strážníka. Ptal veřejného posluhy. Ptal se všech svých známých paniček. Strážník salutoval: "To já nevím." Posluha nadzdvihl čepici: "Prosím, to nevím." "Paničky řekly jedna jako druhá: "Ano, s takovými věcmi je to těžká věc!" "Holka, holka," povídám Anče zase doma, "to bude potíž! — Ale co naplat, takhle to nenecháme přece! Umíte kornouty dělat — ne? No já vás naučím, pojd'te!" A když jich byla už pěkná hromádka, nacpal jsem jich něco do kapes, šel zas na procházku a trousil kornouty. Kudy jsem chodil. Téhož dne byl jsem na procházce šestkrát. Následujícího dne pak dvanáctkrát. Prováděl jsem to po čtyři dny, a pak se ukázalo, že jsme ze slamníku vyprázdnili jen malý cípek. A počítal jsem, že bych musil asi sedm měsíců takhle chodit. Zajisté nepotřebuji říci, že jsem už stonal. Na nic jiného jsem už nemyslil. V hlavě jsem měl už jenom slámu a před očima také slámu. Tamhle v tom koutě pokoje stály tři snopy, tamhle v tom koutě nebohý můj slamník, a tamhle zas u pohovky ten dlouhý polštář, kam — kam obrátit oči!? A když jsem v noci ulehal na zem, klel jsem a huboval, že to bylo věru až hanba. Nespal jsem téměř, vstával jsem ráno už před slunce východem a utekl zas na procházku. A při jedné té procházce se právě stalo, že jsem si všimnul na ulici právě oněch džbánů, bandasek a pekáčů, jichž sobě bystrozraký čtenář všimnul ovšem hned na počátku. S těmi džbány, bandaskami a pekáči má se to ale takhle. Každý Pražan smí mít nějaký džbán, po případě bandasku, a také pekáč — v tom není závady a na to není trestu. A ono se stane, že džbán na př. se rozbije — a ted' to začne. 'Kam s ním'? Vyhodíš-li jej na dvůr, přinutí tě domovník, abys si jej vzal hezky zase zpátky. Vyhodíš-li jej na ulici, sebere tě strážník. Vyhodíš-li jej smetařovi na vůz, smetař ti jej shodí. Nevezme ho ani za nejlepší diškreci, má přísný zákaz. — Dobrá. Vezmeš tedy džbán v noci, vyjdeš na ulici a postavíš jej nepozorován — no kamkoli. A následujícího dne sebere je smetař pěkně z ulice, i bez diškrece, a je dobře. Pojala mne myšlenka hanebná. 'Jakpak kdybychom tedy já a Anča chytli v noci slamník, donesli jej tamhle na roh a slámu vysypali . . .?' Myšlenka rozhodně nepěkně — nepořádná — protizákonní — ale přiznám se, mně se líbila.' Člověk se ach takto snadno stane špatným. Arci já mám malér. Najednou, bůhví odkud, bude tu stát patrola. Bude chtít, abych tu slámu zase sebral. Já se budu bránit, spáchám naposled nějaký mluvený zločin, seberou mne, odvedou — pojednou budu po mé dosavadní bezouhonnosti občanské — ale to už je všechno jedno — já — "milostpane, — milostpane" — vrazila pojednou Anča do pokoje — "já už vím, kam s tou slámou. 'Mlíkařka — ta, která tamhle s vozíkem stává, potřebuje stlaní doma pro chlív.' Zítra jí to dáme'." "Je to ale jisté?" "Jisté.'" "Co mám říci ještě dále'? Spal jsem tu noc dobře. A následujícího jitra nesli jsme tedy já a Anča slamník k mlíkařce, když se byla Anča ovšem ještě dříve pozeptala, zdali náš dárek vskutku přijme. Byl to okamžik krásný.' Když nám mlíkařka podávala prázdný pytel zase zpátky, byl jsem překonán dojmem, políbil jsem jí ruku, obejmul vřele její kobylu a kráčel pak se zaroseným zrakem domů. A doma jsme chytli čerstvou slámu a cpali tedy znova. A když byl slamník zase už plný, chytl jsem Anču, začal hvízdat "Na tý louce zelený" a točili jsme spolu kolem slamníku sousedskou, až se nám zatočila hlava. To je ta celá historie, tak jak se stala a jak ji povídám. Je pěkná a časová; jsem s ní spokojený, končím. —

50. výročí smrti

(Pokračování ze str. 4)

víry se bude šířit a zažehne mnoho poctivých, rovných duší. Nedivil bych se, kdyby byl zahájen jeho beatifikační proces. V takovém případě jsem ihned ochoten podepsat žádost o blahořečení".

Je-li prohlášen za blahoslaveného laik a člověk, žijící v našem století, působí to na nás poněkud nezvyklým dojmem. Ale právě příklad dr. Moscatiho jasně dokazuje, že svatosti lze dosáhnout i ve 20. století a v rušném životě velkého města. Ke svatosti je povolán každý věřící a nejen prostí lidé, nýbrž i mezinárodně známí vědci.

Dr. Moscati neviděl v lékařském povolání jen bohatý zdroj výdělků a zajištěné, vážené společenské postavení. Naopak, zvolil si je, aby mohl pomáhat trpícím a posilovat víru u těch, kdo na ni snad v tělesných bolestech zapomínají. V r. 1921 napsal dr. Preziosimu v blahopřání k jeho doktorátu: "Pamatujte si, že jako lékař máte velmi vznešené poslání a berete na sebe velkou zodpovědnost. Ale vydržte za všech okolností a uchovejte si Boha v srdci a poučení svých rodičů v mysli. Nedbejte ani na chvály ani na kritiky, usilujte jen o dobro". Podobně mluvil i jako universitní profesor ke svým četným studentům, kteří k němu přicházeli se všech stran. S vděčností na něho vzpomínali a ještě jistě dnes vzpomínají hlavně ti, kteří se vrátili z prvé světové války unavení, apatičtí a zmalomyslnění, bez chuti pokračovat dále ve studiích. Jednomu z nich, bývalému primáři z Matery, dr. Guericchovi, prof. Moscati napsal v jednom listě mezi jiným: "Vzpomínám si občas na některé mladé lidi, kterým nechybělo ani nadání ani nadšení, ale nakonec je život přemohl. Bud' zlhostejněli, anebo se z nich stali sobci, starající se i jako lékaři jen o své osobní zájmy. Ale Vy určitě nebudete jedním z nich. Pamatujte si, že v určitých údobích neproměnila svět věda, nýbrž láska k bližním. Jen málo vědců se zapsalo do dějin, ale každý se může stát nesmrtelným, uvědomí-li si, že smrt je pou-

(Pokračování na str. 15.)

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P. b. J. K.

"Honores mutant mores."

(Pocty a úřady mění mravy člověka.)

Milí čtenáři, zvláště vy staří, kteří žijete na tu almužnu Social Security. Zajisté jste se všichni rozplakali radostí, když jste se dozvěděli, že si ti chudáčkové v kongresu zvýšili platy o 13.000 dolarů. V senátu a kongresu pobírali tito naši povedení zástupci 44.600 dolarů ročně. Nyní budou jejich platy o 13.000 dolarů vyšší, to znamená, že budou pobírati ročně 57.600 dolarů. To si ještě schválili drahotní přídavek pro rok 1977 a 1978, tak jejich plat bude kolem 60.0000 dolarů. Mimo toho si pánové přivydělávají řečněním pro různé korporace. Podnikají s rodinami výlety do zahraničí za peníze poplatníků, protože tyto výlety se dají vždy zdůvodnit úředním posláním. Dále mají tu výhodu, že v případě onemocnění jsou léčeni v té nejlepší nemocnici na státní útraty. Je dosud v dobré paměti případ kongresmana Milse; ten se léčil za peníze poplatníků z alkoholismu. Toto pohoršlivé zvýšení platu členům kongresu, které je přímo plivnutím do tváře poplatníků, prošlo bez hlasování, když senát zabil dodatek senátora Jamese Allena z Alabamy, který chtěl toto zvýšení zamezit. Všichni tito podařeni zástupci budou vydělávat přes 57.600 dolarů ročně, 95 procent Američanů vydělává méně.

Musíme přiznat, že se v senátu a kongresu našli čestní a zodpovědní zástupci, kteří s veškerou vervou se zasazovali o to, aby tomuto zvýšení platu zamezili. Dodatek senátora Jamesa Allena donucoval, aby se o zvýšení platů v senátě a kongresu veřejně hlasovalo. To ovšem se nehodilo do krámu některých výtečníků, aby musili voličům ukázat svoji pravou tvář, neboť by ztratili jejich hlasy. Proti zvýšení se ozvali senátoři Jesse Helms, Strom Thurmond, Harry Byrd a Harrison Schmid. Z kongresu to byli Phill Grane, Bob Bauman a další. Naproti tomu soudruh senátor George Mc Govern, Hubert Humphrey a další hlasovali pro zvýšení platů. Kdo nyní bude platiti toto zvýšení platu washingtonské elity, aby si žila ještě přepychověji? Kdo jiný než americký pracující ve zvýšení daní, aby tato americká "Nová třída" žila luxusním životem, podobným životu komunistické "nové třídy". Ovšem, rozdíl je ten, že komunistická "nová třída" musí se vší zodpovědností a za každou cenu hájiti zájmy Moskvy. Každé poškození zájmu Sovětů na ovládnutí světa se trestá smrtí nebo pobytem v táborech smrti. Naproti tomu americká "nová třída" poškozuje zájmy Ameriky beztrestně a napáchala již mnoho škod, zvláště posledním skandálním rozhodnutím, kdy Dům zástupců, poměrem hlasů 250:146 odhlasoval zrušení Byrdova dodatku z roku 1971. Tento dodatek dovoloval Spojeným státům dovážet chromovou rudu z Rhodesie. Zatím co naše administrativa je rozhodnuta dovoz zakázat, Sovětský svaz vesele tuto rudu z Rhodésie dováží, aby ji se 100 procentním zdražením prodával Americe. Chrom je nezbytným kovem pro výrobu specielní ocele, používané při stavbě letadel. Pan Andrew, jehož podnik je největším dovozcem chromové rudy, nazval tento zakazující návrh senátora Clarka, známého levičáka, neomluvitelným hazardem pro americký průmysl, hrající důležitou roli ve výzbroji Ameriky. Zákazem bude americký průmysl odkázán na milost a nemilost Moskvy.

President Carter bojuje za lidská práva v zotročených zemích. To je úplně správné. Zákaz dovozu chromové rudy z Rhodésie je ale proto, že se její vláda brání proti komunistickým teroristům, řízeným a vyzbrojovaným Moskvou. Většina černého obyvatelstva je spokojena s menšinovou vládou bělochů v Rhodésii, neboť její životní úroveň je nejlepší ze všech zemí Afriky. To jen komunističtí provokatéři slouží zájmům Moskvy, která se chce zmocnit bohatých ložisek chromové rudy, aby s její pomocí ovládla světový průmysl. Tomuto moskevskému plánu pomáhají senátoři typu Clarka, George McGoverna a jim podobní zakuklení komunisté. Carterova administrace při hájení lidských práv musí v prvé řadě hájit zájmy občanů Ameriky, aby vysokými daněmi nebyla ničena jejich existence. President Carter měl zvýšení platů prostě vetovat. Když se jednalo o zvýšení Social Security, tak ti povedení pánové "nové třídy" to oddalovali a na konec nám přidali pět procent, ale s půl ročním zpožděním. Administrace v zájmu lidskosti musí chránit staré chudé občany před astronomickými účty nemocnic a lékařů. Musí v zájmu lidských práv se postarati o to, aby staří občané, kteří po celý život dřeli a platili daně, dostali aspoň tolik, kolik potřebuji k aspoň trochu slušnému životu. Například já dostávám Social Security 2.132 dol. za rok. Z toho musíme býti živi 4 členové naší rodiny. Manželka je nemocná rakovinou a nemůže pracovat, Frantík chodí do školy a dcerka Eliška marně shání práci. Podali jsme si žádost, aby i naše maminka dostala Social Security, na kterou platila 20 roků. Žádost byla doložena lékařským prohlášením, ale již je to několik měsíců a dosud jsme nedostali žádné vyrozumění.

Vážená redakce, milí čtenáři, doufám, že vy staří všichni souhlasíte s tím, co jsem napsal. Prosím o modlitby za staré a nemocné, všechny vás pozdravuji a Pán Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

V senátu a kongrese,
mnoho chytráků sedí,
mají zájem jen o sebe
a jen na svoji kapsu hledí.

OTTAWA, ONT., KANADA:

Milí přátelé,

po počátečních problémech s dostáváním Hlasu Národa, který pro mne předplatil můj strýc A. Alexa z Warrenville, Ill., vám mohu s potěšením sdělit, že během posledních 4—5 měsíců mně noviny docházejí pravidelně a ne s příliš velikým zpožděním.

Velice si vážím vaší práce a gratuluji vám k vašim dobrým výsledkům. Odjíždím však s celou rodinou na roční pobyt do Evropy a tak vás prosím, abyste nám Hlas Národa přestali posílat po 1. červnu. Po návratu z Evropy v létě 1978 se vám ozvu.

Přeji vám mnoho zdaru ve vaší práci. S pozdravem

František Fiala

* * *

Milý pane Fiala,

děkujeme Vám za dopis a přejeme Vám i celé Vaší rodině hezký pobyt v Evropě. Opouštíte nás na trochu dlouho. Doufáme však, že až se vrátíte nám něco o svých evropských zážitcích napíšete. (A co kdybyste nám třeba aspoň jednou nebo dvakrát napsal něco z Evropy pro naše čtenáře?! Byli by Vám za to vděčni.) Tak to hezky užijte a Pán Bůh vaši celou rodinu opatruj.

Otec Vojtěch Vit

NEEDVILLE, TEXAS:

Cténá redakce Hlasu Národa,

posílám šek na $15.00 na předplatné Hlasu Národa, který se nám moc líbí. Rádi čteme zvláště dopisy a zprávy. Všechny vás pěkně pozdravujeme a přejeme hodně trpělivosti a zdraví při té vaší těžké práci, na kterou je vás tak málo a která pro nás tolik znamená.

S pozdravem na vás na všechny

Frank Hrubý

Milý pane Hrubý,

děkujeme mnohokrát za předplatné i za povzbudivá slova, kterých zvláště v tom horku, kdy trpělivosti ubývá a potu přibývá je nám více zapotřebí.

S pěkným pozdravem

Redakce Hlasu Národa

SOUTHGATE, MICHIGAN:

Cténá redakce Hlasu Národa,

bud'te tak hodní a vyhovte mé prosbě a napište mi, jestli jste loňského roku dostali mé předplatné. Noviny sice dostávám, ale mám strach, jestli náhodou nečtu na dluh. Loňského roku jsem vám totiž předplatné zaplatila vloženou dvacetidolarovou bankovkou a tak mám pořád strach, jestli to v pořádku došlo. Často na to myslím a tak mi prosím, odpovězte. Letos, abych nemusila mít strach, že se to ztratí, tak posílám Money Order na $20.00. Patnáct dolarů je na noviny a pět dolarů na inkoust. Noviny se mně moc líbí. Je mi však už 80 roků a tak nevím, jak mě tu ještě dlouho Pán Bůh nechá, abych je mohla čísti.

Se srdečným pozdravem a Pán Bůh vás posilni ve vaší těžké práci.

Regina Savicki

* * *

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za oboje předplatné a za přispění na "inkoust". Oboje jsme dostali v pořádku, i to loňské, o které

NOVÁ ZÁSOBA REKORDŮ Z ČESKOSLOVENSKA

rychlosti 33⅓ rpm.:

PANTON 020133 — "Pějme píseň dokola" — směs populárních písní jako: Spadl lístek z javora, Lešetínský kovář, Hledám galánečku atd. 10 inčů, MONO, $4.98.

PANTON 220433 — "Moravanka" — lidové písně jako: Smutný su já, Jedna růža dvě růže a jiné. 10 inčů, $4.98, STEREO.

PANTON 010434 — "Pějme píseň dokola 3" — směs populárních písní jako: Hasiči jedou, Kalná je voda, Brambory a růže a jiné. 12 inčů, MONO, $5.98.

PANTON 110330 — "Muziky, muziky" — slavné pochody Fr. Kmocha zpívá mužský sbor, hraje hudba čs. lidové armády. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141250 — "Pod jednou střechou" — skladby Karla Valdaufa jako: Až si budeš jinou brát, Pro dědečka, Svatební den a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1142117 — "Hraj, muziko, hraj": Štěstí na cestí, Ach, Bože, lásko, Vy zvonky v Loretě a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1170583 — "Na Šumavě je dolina" — lidové písně jako: "My sme chasníci, Rekrutská, Do lesíčka na čekanou a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141425 — "Muziko, muziko česká" — směs populárních melodií jako: Jarabáček, Bílý kvíteček, To byl ten nejhezčí valčík a mnoho jiných. 12 inčů, STEREO, $5.98.

"Dvě vdovy" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94. — "Prodaná nevěsta" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94.

Na každou zásilku rekordů přidejte 75¢ na poštovné v USA. — Seznam rekordů zdarma na požádání.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zatučeně. — Seznam zdarma.

KU DNI OTCŮ dne 19. června máme blahopřání v české a slovenské řeči 15¢ a 25¢ kus. Též k různým příležitostem jako k narozeninám, jmeninám, k uzdravení atd. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

České knihy, učebnice, slovníky — žádejte seznam. Nový seznam knih právě vyšel — zdarma na požádání.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, křišťálové sklo a keramika a mnohé jiné. Seznamy zdarma na požádání.

Různé staré i nové almanachy — kalendáře s poutavou četbou. $1.50, poš. $1.80.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 snížili o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

jste se strachovala, že jsme nedostali. Je ovšem jistější, když můžete, poslat to poukázkou. Víme však, že pro vás starší lidi je to někdy obtížné, zvláště v zimě a ještě když máte na poštu anebo do banky, kde poukázku musíte vystavit, daleko. Andělíček strážný nad Vámi zaslanou dvacetidolarovou bankovkou bděl a došla v pořádku. Že noviny máte zaplacené a dokdy, je vytištěno na novinách, doprava od vaší adresy. To jen pro Vaší informaci. Jinak jsme moc rádi, že jste nám napsala a rádi Vám posíláme aspoň těchto pár řádků. I když bychom si rádi někdy s vámi déle pobesedovali, není zatím na to dost času a v novinách taky místa nezbývá. Bud'te hodně zdráva a až budete mít chvíli kdy, zase nám napište.

Pán Bůh Vás opatruj, se srdečným pozdravem

Redakce Hlasu Národa

REEDSVILLE, WISCONSIN:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

pozdravuji vás všechny, kteří pracujete na našich novinách Hlasu Národa. Dnes mám k vám prosbu. Ráda bych si objednala "NONAT". Nevím, jestli jej ještě někdo má a jestli ano, kolik ted' stojí. Noviny docházejí správně, mnohokrát vám za ně děkuji, neboť se na ně vždy opravdu těším. Počasí máme zatím moc krásné, ale potřebujeme více deště, aby v zahrádkách vše dobře rostlo. Odpust'te mi moje chyby, ale již mně jde na 90 rok.

Srdečný pozdrav na vás všechny a Bůh žehnej vaší práci.

Emma Kohoutková

* * *

Milá stařenko,

ještě, že jste nám napsala, kolik je Vám let. Podle písma bychom si nikdy nepomyslili, že se Vám už blíží ta devadesátka. Takové rovné a energické písmo. Pán Bůh Vám dej zdraví, at' nám ještě dlouho ty své pozdravy můžete posílat. Jsme rádi, že Vám noviny v pořádku docházejí a že se Vám líbí. S dodávkou novin jsou potíže, ale ta, jak jsme již několikráte našim čtenářům vysvětlovali, vázne na poště a at' urgujeme sebe víc, nedá se s tím nic dělat. Pokud se masti "Nonatu" týče, nevíme, kde byste ji sehnala. Nejlépe by Vám poradil pan Břetislav Jelínek, majitel European Drugs, Dpt. 6, P.O. Box 927, Laguna Beach, Calif. 92652, který je stálým inzercem našich novin a který, pokud se pamatujeme ji měl.

Bud'te hodně zdráva a pomodlete se za nás, poněvadž i v těch mladších letech nám to někdy nejde tak dobře od ruky jako Vám v tom Vašem stáří, kterému pořád nějak nechcemc věřit.

Redakce Hlasu Národa

CHATHAM, ONT., KANADA:

Pozvání na tradiční pout' a slavnost do Chathamu, Ont.

Proč konáme pout'? Proto, že je to obyčej, zvyk starodávný, bohumilý a prospěšný pro tělo i pro duši. Obyčej konat pouti je tak starý jako náboženství, jako lidstvo samo. Když tedy je pout' někam, užijme takové příležitosti.

Pout' ke sv. Antoninovi do Chathamu v Kanadě je náboženská i národní, zahrnuje pobožnosti i národopisný program. Již více než 20 let krajané v Chathamu a okolí připravují tyto slavné osadní dny, naplněné duchovní sílou a národním sebevědomím. Přijd'te si obnovit a posílit svou víru, své katolické náboženské přesvědčení, a tak se vrat'te št'astní domů. Každým rokem



máme zde velikou účast poutníků a hostí, kteří přijíždí z velké vzdálenosti; z Endicott, Kighamton, New York, z Clevelandu, Assumption, Toledo, Ohio, z Chicaga, Ill., z Toronta, Hamiltonu a Windsoru zde v Ontariu a z jiných míst. A my vždy se na ně těšíme a vítáme je srdečně. Však se mohou cítit mezi námi jako doma.

Letos se opět již více výprav přihlásilo a máme z toho radost, že budou moci s námi oslavovati našeho světce a patrona kostela sv. Antonína, že budou oslavovat s námi Krista Krále v průvodu Božího Těla, že s námi uctí Pannu Marii Svatohostýnskou, že budou s námi oslavovat i to společenské a národní. Dej Bůh, aby tomu tak bylo u všech, kteří sem poputují. Již dnes prosíme o to, aby nám dobrotivý Bůh dopřál krásného počasí.

Program po dva dny je stejný jako loni. V sobotu uvítání hostí v kostele, pak ubytování v motelech, anebo hotelech. V 7:00 večer v kostele mše sv. k uctění Panny Marie Svatohostýnské a zpěv: "Zůstaň Matkou lidu svému, atd." Slavnostní kazatel bude letos dp. Jiří Novotný S.J., člen misijního domu Českých Jesuitů v Montrealu. Po mši svaté bude v 8:30 hod. následovat krajanská zábava v městském auditoriu, při které účinkuje dvojí Orchestr, Franka Kyše — "Mark IV." a "Pavla Konečného "Royals".

V neděli započne průvod Božího Těla v 10:30 dopoledne. Je to vždy nádherný pohled, který nám připomíná tuto slavnost ze staré vlasti. Průvod povede čestná stráž Kolumbových rytířů a krojované skupiny mládeže. Radostí vám zabuší srdce, když uvidíte tu naši mládež v pestrých národních krojích. V průvodu jde i dechová hudba a velký zástup věřících mužů a žen. Ze všech úst zazní mohutný zpěv: "Nezhyne rod, jenž věřit neustane!" Mše sv. kolem 11:00 hodin. Mše bude koncelebrovaná duch. správcem naší osady dp. L. Gaborikem CC, dp. Jiřím Novotným S.J. a snad i jinými kněžími, kteří k nám přijedou. O významu dne a pouti promluví dp. Jiří Novotný S.J. Mše svatá bude obětována za poutníky a za naši vlast, za svobodu našich drahých doma.

Po církevní slavnosti následuje společný oběd v městském auditoriu. Ve 2:00 hod. odpoledne započne bohatý národopisný program s národními hymnami: československou, kanadskou a americkou. Následuje uvítání a krátké zdravice representantů výprav. Po tom všem vystoupí taneční skupiny, kterých jest hodně. Těšíme se již nyní na ty krásné kroje, hýřící barvami, a těšíme se na tance. Mr. Joe Mandat s jeho taneční skupinou určitě nás pocti! Též Assumption a ovšem Chatham připravuje tři skupiny; očekáváme tanečníky i z jiných míst. Přijd'te na moravské Slovácko na naši Blatnici — v kanadském Ontariu. Budete všichni mile vítaní. Náš Osadní výbor se všemožně přičiňuje co nejlépe slavnost organisovat, aby vše šlo hladce a vydařilo se a prosí o pomoc všech chathamských krajanů a z okolí, mužů i žen, aby nám laskavě podali pomocnou ruku. Společnými silami slavnost se vydaří.

Znovu připomínám; kdo chce shlédnout pestrost malebných krojů z Moravského Slovácka, at' přijde k nám na pout' do Chathamu; at' se přijde sem pomodlit i zazpívat si, anebo jen slyšet ten mohutný zpět u nás.

* * *

Je tomu už více než 50 let, co zde žijeme v této nové adoptované vlasti, Kanadě v Chathamu, ale doposud jsme nezapomenuli na to národní a náboženské. Pout' nám pomáhá k oživení těch vzácných pokladů a hodnot, které jsme si ze starého domova od svých rodičů donesli ssebou. Na každou slavnost se proto těšíme, že okřejeme a ožijeme duševně ve všem tom, co je náboženské a národní. Máme z toho radost, že první generace zde rozená a i ta druhá se přičiňuje o krajanský a osadní život na Chathamsku.

A tak jménem Osadního výboru zveme vás všechny k nám na "malé Československo". Když vám to je jen trochu možno, přijed'te! Dnes všechno vyžaduje určitou obět'. Dnes nic na světě, co je hodnotného, není bez obětí. Pout' jest potřebná zvlášt' v dnešní době, kdy víra zeslábla u mnohých krajanů, s ní i národní hrdost pomíjí a ztrácí se.

Dokud žijeme, zůstaňme věrni tradičním kulturním hodnotám svého národa. Zůstaňme po celý život takoví, jak nás rodiče vychovali: pevní ve víře, plni bázně Boží i národní hrdosti s temperamentem Moravského Slováka, který se projevuje v živých tancích, v hýřivých barvách pestrých krojů a v srdci, naplněném veselostí a dobrosrdečností. To vše si na Chathamsko přivezli naši lidé ze starého kraje a doposud uchovávají s jejich mladými rodinami. Oživme znovu vše o pouti, kdy mohutněji než kdykoli jindy o nedělích uslyšíme ze zástupu český zpěv a modlitbu. Probudí se i ve vás opět správná národní hrdost, když uvidíte zase ty naše kroje a naše tance.

Na shledanou s vámi se těší Osadní výbor a všichni krajané na Chathamsku a okolí. Uvidíme se 11. a 12. června 1977.

Za osadu a Osadní výbor zdraví

Antonín Vajdik

LISLE, ILLINOIS:

P. P. J. K.
Hlasu Národa a Klubu Domov,

byl jsem nadmíru překvapen vaším tak velice upřímným blahopřáním v Hlasu Národa k mým 83. narozeninám. Kdyby to moje maminka a tatínek mohli číst, byli by naplněni velikou radostí. Byla to zvlášt maminka, která vsela do mě duše úctu a cit pro vše, co je české a to jak slovem, písní, četbou, taktéž i živým vypravováním o životě v Čechách a našich dějinách. Jak jsem jí za to i otci vděčen, že nám, dětem, předali toto uvědomění v nové zemi americké, to víte z naší dlouholeté spolupráce v Národě a Katolíku.

Ještě jednou Pán Bůh zaplat' mnohokráte za vaše přání. Pamatuji na vás všechny denně při mši svaté a v modlitbách vyprošuji, aby chicagský Velehrad a Hlas Národa po mnoho desítek let rozséval poučení a radost jak nově přibylým Čechoslovákům, tak i těm starým z dřívějších dob, kteří si z lásky k rodné mluvě a k vlasti svoje české katolické noviny tak dlouho udrželi. Opravdu mě mile překvapilo, že jste si vzpomněli. Dnes tu byla Sylvia s Albertem a tak mě na to upozornili.

Ve vší úctě a v modlitbě na vás všechny vzpomíná

Váš P. Václav Michalička

* * *

Drahý důstojný pane,

zač nám děkujete — my jsme dlužníky. Naše přání vyšlo ze samozřejmé vděčnosti a z úcty k Vám, co jste v USA i v Československu pro náš lid vykonal. Doufáme, že jste dobře dojel do své rodné Oklahomy, že tam opět pookřejete na zdraví i na duši mezi svými, a jakmile se k tomu dostaneme, uveřejníme Vaše došlé zprávy. To víte, stále to ještě všelijak všechno doháníme, abychom s Boží pomocí mohli na podzim chicagský Velehrad konečně otevřít. Pěkný pozdrav sl. Marii, Vaší sestře, rodině Vašeho p. bratra, dp. Janovi, a těm Vašim příbuzným dobrodincům. O svátcích jim napíši.

Váš vděčný spolubratr

Fr. Vojtěch

PRODÁM krásný dvojdomek v Miami — blízko moře. Na každé straně domku dva pokoje, koupelna, moderní kuchyň a jídelna. Na straně majitelově ještě 16×20 krásný obývací pokoj s ručně dělaným krbem. Oplocená krásná dvojitá zahrada a parking pro 8 vozů. Cena $69.500. Půjčka $7.000 na 6%. Nájemník splácí půjčku. Pište: Owner — 330 NE 119 Terace, North Miami, Florida 33161.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

LETEM SVĚTEM

Caracas. — Venezuela je od roku 1971 — alespoň finančně — v hospodářském rozmachu. Od té doby se její hrubý národní důchod zdvojnásobil na 29 bilionů dolarů; její rezervy cizích měn se zešestinásobily na 8.6 bilionu dolarů, hlavně v důsledku prodeje zemního oleje. Železnic tam není; dopravu obstarává asi milion osobních a 330,000 nákladních aut. Vláda se rozhodla využít toho, že dosud je Venezuela bohatá na zemní olej, a do 20 let chce učinit z této rozvojové země přední průmyslovou zemi. Všechno ale nejde nejlépe; zahraniční obchod byl vloni pasivní, chybějí kvalifikované síly a drobní venkovští dělníci, kteří se nemohou uživit doma, odcházejí do měst rozmnožit tamní chudinu. Vláda si však učinila pro pětiletku 1976—80 vysoké cíle: celkový hospodářský rozmach země má činit 8.2 procenta ročně, průmysl má vzrůstat o 14.8 procent ročně a přitom nemá být zanedbáván ani rozvoj zemědělství a venkova.

• • •

Washington. — Vládní odborníci v oboru energetiky vážně upozorňují na potřebu rozvoje náhradních zdrojů energie namísto zemního oleje a plynu. Nabídka těchto dvou zdrojů bude při nejlepším stoupat o jedno procento ročně, zatímco pro udržení zdravé ekonomie bude nutno počítat se vzrůstem poptávky po energii o 2.2 až 2.5 procenta ročně. Zmínění odborníci také předpovídají, že americký způsob života se stane více spart'anským; velké plýtvání a přepych nutně pomalu vymizí; vláda propustí miliony svých zaměstnanců a bude nutno nalézt lepší systém pro welfare a lékařské pojištění, kde podvody ve velkém budou znemožněny.

• • •

New York. — Íránská tajná policie SAVAK má v Evropě a ve Spojených státech své agenty, dohlížející na činnost íránských vystěhovalců v západních zemích, protože jsou politickými protivníky šachova režimu. Přiznal to jak íránský šach s íránským velvyslancem ve Spojených státech, tak U.S. Státní department. S policií SAVAK spolupracují americká policie, FBI i CIA. Iránští vystěhovalci mimoto říkají — a jejich informace se zdá být správnou — že policie SAVAK se také pokouší zavraždit přední íránské vůdce oposice proti šachovu režimu, žijící v cizině, z nichž jsou mnozí — bohužel — zaprodáni Sovětům.

• • •

Lisabon. — Portugalsko už vystřízlivělo ze socialisticko-komunistických slibů a začíná litovat zestátnění a vyvlastňování průmyslu a zemědělství v Lisabonu a v okolí, které přivedly zemi do vysoké inflace a těžkého zadlužení vůči cizině. Dnes jsou stále více slyšeni portugalští konservativní ekonomové, kteří radí skoncovat se zestátňováním a nabádají udržet soukromé podnikání. I universitní profesoři a studenti se ve svých ekonomických názorech obracejí "napravo" a říkají, že levicový "pokrok" nepřinesl jejich zemi nic dobrého. Také pracovní unie zaměstnanců v bankovnictví a v pojišťovnách se netají svým zklamáním z levicových slibů.

• • •

Islamabad. — Ministerský předseda Zulfikar Alj Bhutto je v otevřeném konfliktu se svou politickou oposicí PNA, která mu vytýká volební podvody, autoritářství i korupci, a žádá, aby odstoupil ze své funkce. Při srážkách mezi pakistánskou armádou a demonstrující vládní oposicí bylo od posledních voleb — 7. března 1977 — zabito 270 lidí. V poslední době však už i některé armádní kruhy projevily svou nespokojenost s režimem. Když nyní Bhutto, který se opírá o armádu, vidí, že i část armády mu začíná nedůvěřovat, rozhodl se vyhlásit národní referendum, v němž Pakistánci mají rozhodnout, zda Bhutto má zůstat ministerským předsedou s diktátorskou mocí, či zda má odstoupit. Neurčil však žádné datum pro toto referendum. Přitom prohlásil, že v žádném případě nepřijme požadavky oposice, aby rezignoval a byly konány nové volby. Oposice odmítá toto referendum, kterým prý Bhutto pouze chce dosáhnout lidového potvrzení své diktatury, a prohlašuje, že bude toto referendum bojkotovat. Bhutto už dal všechny vůdce oposice zatknout a uvěznit. Ve městě Lahore bylo zatčeno 300 osob a při přestřelkách armády se vzbouřenými horaly Kohistani bylo zabito 30 vzbouřenců a 5 vojáků.

• • •

Madrid. — V baskickém kraji stávkovalo asi čtvrt milionu dělníků. Baskičtí nacionalisté, podněcovaní komunisty, znemožnili v městě Bilbao veřejnou dopravu tím, že zabarikádovali ulice; zároveň vynutili zavření škol a obchodů. Při srážkách s policií byl zabit jeden dělník a několik jich bylo zraněno.

• • •

Belfast. — Severoirští protestanští extrémisté, vedení Rev. Janem Paysleym a jeho 22-člennou unionistickou akční radou, musili přiznat, že jejich snahy o vyvolání všeobecné stávky v Ulsteru se setkaly s naprostým neúspěchem. Proto po jedenácti dnech násilí a teroru, jimiž chtěli donutit lidi, aby se stávky účastnili, v sobotu 14. května svou stávku odvolali. V pátek 13. května v zemi nejezdily autobusy u příležitosti pohřbu jednoho šoféra autobusů, kterého protestanté zavraždili, protože odmítl přidat se ke stávce.

• • •

Řím. — V Itálii trvá už asi měsíc napětí mezi policií a některými levicovými směry, požadujícími právo demonstrovat za "lidská práva". V předmin. týdnu došlo v Římě, v Miláně a jinde k politickým násilnostem. V pátek asi tisíc radikálních levicových studentů podniklo v Římě bombové útoky proti veřejným úřadům a dvěma ústředním neofašistické strany; uvnitř města bylo výbuchem bomby zničeno či poškozeno 18 zaparkovaných policejních aut. Předtím ve čtvrtek při srážce policie s demonstranty, byla zabita 19letá studentka. V Janově — v severní Itálii — levicoví demonstranti vhodili požárovou bombu do policejní stanice, a v městě Prato u Florencie vhodili bombu do ústředny křesťansko-demokratické strany. "Katolickou" Itálii, která byla už od konce války středem zájmů Moskvy jako Francie, dostali komunisté do ekonomické krize. Nyní se tedy připravují k rozhodným náporům.

• • •

Stockholm. — Mluvčí švédské Organizace pro záchranu dětí prohlásil, že habešský marxistický vojenský režim v důsledku studentských protivládních demonstrací, k nimž došlo 29. dubna, dal popravit přes 500 dětí ve věkové hranici od 10 do 20 let. Popravy byly provedeny v Addis Abebě. Pozorovatelé viděli na vlastní oči stovky mrtvol popravených dětí, pohozené na periférii města, a prastará Habeš se dnes koupe v krvi.

• • •

Washington. — Ve Spojených státech je podle odhadů v soukromých rukou asi 90 až 200 milionů střelných zbraní. Každoročně je v USA zastřeleno na 32,000 lidí; v letech 1963—73 bylo zastřeleno dvakrát více občanů než jich padlo ve vietnamské válce. Více než 70 procent vražd zastřelením bylo spácháno v návalu vášně; pachatelé i jejich oběti byli členové rodin, přátelé a známí. Tyto vraždy nebyly spáchány ve spojení s žádným jiným zločinem. Kdyby střelné zbraně nebyly bývaly po ruce, rozhorlení, hádky a spory tohoto druhu by asi nebyly bývaly skončily smrtí. Tři čtvrtiny všech vrahů, kteří užili střelné zbraně, se nikdy předtím nedopustilo žádného zločinu; je tedy možno předpokládat, že tito lidé by se asi nebyli dopustili vraždy, kdyby bývali neměli po ruce střelnou zbraň. Pravděpodobnost, že střelnou zbraní, vlastněnou soukromými osobami, budou zastřeleni příslušníci rodiny anebo náhodně i sám její majitel, je šestkrát větší než je pravděpodobnost, že téže střelné zbraně bude užito k zabránění zločinů. Každoročně je ve Spojených státech ukradeno soukromým majitelům asi 300,000 střelných zbraní, jichž je pak užito k prove-

Muzikanti hrajte, nic se nestarejte; až mi táta dá peníze, vy je dostanete . . .

V sobotu 14. května večer na "Májáles po staromu", které pořádal Klub Domov v sále Sokola Tábor na Clarence Ave. v Berwynu, jakoby si hudba George Kolariče vzala slova této chodské písničky k srdci. A tak při jejím opravdu vesele bezstarostném vyhrávání, které rozproudilo dobrou náladu všech přítomných, se to skutečně pěkně vytáčelo.

V májovém zábavním pásmu, které sestavila F. Uhlířová, vystupovali členové a mládež Klubu Domov se svými přáteli. Všem jim chceme aspoň touto cestou poděkovat za jejich obětavé chození na zkoušky. Zpěvy nacvičil Otec Vojtěch Vít a na harmoniku — jako vždy — doprovázel Ludva Rafaj. O dekoraci jeviště se postaral Zdeněk Nerada s Ferdou Küsslem. Reprodukovanou hudbu pořídil Josef Ryšavý, ml. a Jiří Šůma. Velkou radost nám tentokrát udělali naši tanečníci a tanečnice se svými přáteli. Bláža Holubová, která s nimi totiž tance vždy nacvičuje, měla mnoho starostí se svou těžce nemocnou sestrou Vlastou Varešovou, a nemohla jim věnovat tolik času, jako vždy předtím. Musili si tedy poradit tak trochu sami a k jejich chvále budiž řečeno, že to dokázali opravdu dobře. Ze závěrečného tance zábavného pásma, který nahonem — za přispění nám vždy věrné Zdenky Židlické — dal dohromady Honza Uhlíř, by měla i Bláža radost. Bohužel, poněvadž zatím i sama onemocněla, nemohla být toho večera s námi. Děkujeme jí za všechny rady a povzbuzení, které nám, i když už se sama necítila dobře, se svou přátelskou ochotou ještě dávala. Děkujeme jí i za choreografii Straussova valčíku pro svou nadanou žačku Jannie, která nám jej s půvabem a s přesností baletní techniky přišla zatančit. Na Blážu, která nyní leží v nemocnici často myslíme, posíláme jí srdečné pozdravy a vyprošujeme brzké uzdravení. O vkusnou výzdobu sálu se postarali opět naši mladí, za což jim co nejupřímněji děkujeme.

Děkujeme br. Fr. Desenskému, ses. Ludmile Krejčí a jejich pomocnicím v kuchyni za ty dobré domácí večeře, které návštěvníkům tolik chutnaly. Jožkovi Šopíkovi, Honzovi Švecovi a Zdeňku Svobodovi za to, že celou noc vydrželi čepovat u baru; stejně tak jako sr. Božence Riedlové, Jarušce Kolbabové a Emilce Rohelové, které po celý večer prodávaly výborné domácí pečivo, jež naše příznivkyně a členky tak ochotně napekly: Pán Bůh zaplať za vaši přátelskou obětavost.

O vstupenky se jako vždy ochotně starala Julinka Küsslová a chipy prodával neúnavný br. L. Riedl. Pavla Kůrková, Xeňa Lálová, Emilka Milčárková přiložily pomocnou ruku všude, kde bylo zapotřebí.

A nakonec velké díky patří naší Hermínce Ondrušové za její výborný nápad se "Štěstenou", za obstarání opravdu hodnotných darů do ní a za všechnu práci i jejích ochotných pomocnic s rozprodejem šťastných i méně šťastných čísel. Jim patří náš dík za úspěšný finanční výtěžek. Hermínce děkujeme také za tu krásnou deku, kterou do "Štěstěny" darovala a osadnicím kostela sv. Odila v Berwynu za košík s lihovinami. Za stejný dar patří díky členům a členkám Klubu Domov, za "dolarové" klobouky právě nově zvolenému soudci Circuit Courtu of Cook County James J. Chrástkovi, za tu krásnou "selku", která jakoby patřila mezi ta naše "venkovská" děvčata z našeho zábavního pásma, milé paní Katce Tomšičové.

Nakonec chceme poděkovat všem vám, kteří jste se nedali odradit tím nepříjemným teplým a dusným počasím, které nás trápilo už několik dní před tím a přišli jste mezi nás. Bylo nás tentokrát sice o něco



Letos v našem zábavním pásmu vystoupily i děti české sobotní doplňovací školy Josefa Kardinála Berana, z nichž některé vidíte v popředí obrázku před našimi zpěváky.

dení různých zločinů. Ve farnosti sv. Prokopa máme každoročně asi deset pohřbů mladých mexických lidí, kteří byli zastřeleni rozvášněnými a uraženými mladíky. Kde sebrali střelnou zbraň? Tato fakta svědčí dost výmluvně proti vlastnění střelných zbraní nezodpovědnými živly.

• • •

Abidžan. — U.S. velvyslanec u Spojených národů Andrew Young udivil najednou západní svět svými ostrými prohlášeními proti Sovětskému svazu; řekl, že Sověti přispívají v Africe pouze k válkám a nikoliv k mírovým cílům. Doslovně řekl: "Neznám ani jedno místo v černošské Africe, kde by Sověti aspoň jedinou věcí přispěli k rozvoji. Přispívají pouze k destrukci plánovanou revolucí a ne k rozvoji." Spojené státy by prý měli zahájit výpomocné programy Africe ve velkém měřítku, podobně jako pomohly Evropě po konci druhé světové války. — Dříve se Young vyslovoval o komunistech v Africe spíše příznivě. Asi mu otevřel oči 71letý president Pobřeží slonoviny Felix Houphouet-Boigny, který je přítelem svobodného Západu a dobře rozumí africkým poměrům a problémům. Podle jeho mínění se Spojené státy dopustily v Africe dvou velkých chyb; jednak nechaly marxisty zmocnit se vlády v bývalých portugalských koloniích, jednak dovolily Sovětům postavit Assuánskou přehradu, což bylo pro Sověty nesmírnou propagandou na africkém kontinentě. Právě v té době zahájila Moskva snadnou infiltraci v dalších afrických zemích, a dnes se v nich usídlují.

• • •

Washington. — U.S. Dům representantů se rozhodl 12. května 288 hlasy proti 119 pro podržení zákazu obchodu s Kubou a Vietnamem jakož i proti jakékoliv hospodářské výpomoci těmto oběma komunistickým zemím. Pouze zrušil "zastaralá omezení", kterými se zakazovaly dodávky potravin zemím, jež obchodovaly s Havanou a Hanojí. Tento zákon bude nyní ještě dán Senátu ke schválení. Senátor George McGovern měl primát když navrhoval úplné zrušení zákazu obchodu Spojených států s Kubou a Vietnamem — (asi za to, že mu kdosi z rudých posílal přes Mexiko peníze na jeho presidentskou kampaň).

dentskou kampaň). První lod' amerických turistů už vplula minulý týden do havanského přístavu a uspěchaně zvídavá Barbara Walters z ABC se už nedočkavě dotazovala zarostlého revolucionáře Castra v generálské uniformě, hodlá-li začnou obchodovat s USA už za rok, nebo až teprve za čtyři léta! Na důvod, proč celá jedna rodina Kubánců z Floridy nesměla tu první turistickou lod' v Havaně opustit, se generalissima Fidéla však nezeptala.

• • •

Kap Kanaveral. — NASA vyšle 20. srpna a 1. září tohoto roku do vesmírných prostor dvě lodi, vezoucí mimo jiné také gramofonové desky, na kterých budou zachyceny různé pozemské zvuky: mořský příboj, vítr, hrom, hlas zvířat a ptáků, jakož i lidský hlas, pronášející pozdravy asi v padesáti různých jazycích. Předpokládá se, že každá civilizace ve vesmíru — existují-li na jiných planetách lidé s více či méně pokročilou civilizací — bude schopna zachytit tyto vysílané signály a "nějak" na to pozemšt'anům odpovědět.

• • •

San Salvador. — Levicoví guerilové (Síly lidového osvobození) unesli 19. dubna 38letého ministra zahraničí Salvadoru a zároveň úspěšného velkoobchodníka Mauricio Borgonovo Pohla. Jako výměnu za jeho osvobození žádali propuštění z vězení 37levicových politických vězňů. Hrozili, že ministra usmrtí, nebude-li vyhověno jejich žádosti. Vláda Salvadoru však jejich žádost zamítla, a proto guerilové provedli svou hrozbu. Borgonova mrtvola byla nalezena 11. května na dálnici 5 mil od hlavního města. Teroristé ve svém prohlášení pak přiznali, že jsou pachateli této vraždy a obvinili "tyranský vojenský režim plukovníka Arturo Armando Molieny", že prý je "loutkou v rukou amerického imperialismu".

• • •

Washington. — Protože se neví, jaká bude politická budoucnost kanadské provincie Quebeku, ani zda Řeka sv. Vavřince zůstane vždycky otevřena pro U.S. obchodní lodi. Kongres připravuje prostudování plánu, podle kterého by Velká jezera byla přímo spojena kanálem s Atlantickým oceánem, a to na území Spojených států. Jsou brány v úvahu dvě možné cesty: 1. Spojit Buffalo na Erijském jezeře s Waterfordem na řece Hudson ve státě New Yorku; v tom případě by bylo nutno prokopat asi 250 mil dlouhý kanál, nebo: 2. Spojit kanálem Buffalo s přístavem Wilson na jezeře Ontarijském a pak Oswego na témž jezeře s Waterfordem. Řeka Hudson by pak byla splavná až ke svému ústí.

• • •

Paříž. — Francouzským specialistům se podařilo zachránit před rozpadem mumii egyptského faraona Ramsesa II., který zemřel před 3212 roky. Byla zbavena asi šedesáti druhů hub a dvou druhů hmyzu, které ji napadly a hrozily zničit. Mimo jiné tato mumie byla také vystavena působení paprsků gamma v nukleárním ústředí v Saclay. Dne 10. května byla mumie převezena letadlem zpět do Káhyry v Egyptě.

• • •

Washington. — Podle hospodářských analystů departmentu obchodu v roce 1976 průměrný výdělek amerických občanů "per capita" vzrostl o 9.1 procenta, zatím co ceny spotřebního zboží stouply pouze o 4.8 procenta. Na rok 1977 se však předvídá daleko vyšší inflace. Průměrný výdělek "per capita" se rovná veškerému osobnímu výdělku v USA rozdělenému počtem obyvatel. Tento výdělek vzrostl z $5,905 v roce 1975 na $6,441 v roce 1976.

• • •

Berkeley. — Podle nedávné studie, provedené na Universitě Kalifornie, lidé, kterým je více než 45 let, mohou prodloužit svůj život o 7 až 11 let, budou-li se řídit těmito zásadami: 1. Budou-li udržovat svou normální váhu vzhledem k své výšce; 2. budou-li jíst pravidelně a vyvarují-li se jedení mezi jídly; 3. dopřejí-li si snídaně; 4. budou-li věnovat spánku 7 až 8 hodin denně; 5. budou-li pravidelně konat některá tělesná cvičení; 6. budou-li požívat alkoholických nápojů jen mírně, a 7. nebudou-li kouřit.

• • •

Washington. — Senátor Daniel Moynihan, bývalý U.S. velvyslanec u Spojených národů, známý svou počestností a neohroženou přímostí, chce ještě tento týden předložit Kongresu návrh zákona, kterým by se rodičům, posílajícím své děti do soukromých škol, snižovaly daně o $250 za každé dítě, chodící do soukromé školy. Moynihan řekl, že jak republikánská, tak i demokratická strana vložily v roce 1976 do svého politického programu federální pomoc soukromým školám. Jejich souhlasné mínění by mělo poskytnout U.S. Nejvyššímu soudu možnost změnit své dřívější rozhodnutí zákazu subvence. Odmítání této výpomoci soukromým školám pod záminkou, že by se tím porušovala zásada oddělení státu od církve, je podle jeho slov ve skutečnosti zbytkem staletého protikatolického zaujetí ve Spojených státech.

Toto úsilí pana senátora je sice záslužné, ale mělo by daleko větší váhu, kdyby "přitukl" v hodnou chvíli kladívkem na správný hřebík, řekl všem americkým poplatníkům pravý důvod nutnosti státní či federální podpory soukromým školám, a pak o tom rozvířil v kongrese i v senátě vážnou debatu, o níž by se musilo mluvit v novinách i na televizi. Jaký je ten pravý důvod nutnosti subvence soukromým americkým školám? Zcela jednoduchý! Je to hospodářská investice do budoucnosti amerického národa a země. Čím více lepších škol, tím lépe pro budoucnost národa. Je přece záslužnější a hospodárnější stavit školy než věznice, vyškolit učitele a odborné řemeslníky s pevným charakterem než zvyšovat počet průměrných či špatných policajtů!

• • •

Washington. — Senátor Jesse Helms prohlásil, že podle informací Státního departmentu je na Kubě ve vězeních drženo také 27 Američanů; z toho je osm politických vězňů, kteří byli odsouzeni na 20 až 30 let vězení.



Pavlína Vedralová (uprostřed) po "promluvení" o své lásce ke Kristu Pánu, předala věneček, který drží v rukou Rostíkovi Kučerovi, mládenci, kterého si děvčata předem k tomuto úkolu vyvolila (fotografický záběr jej bohužel nezachytil), aby jej zavěsil na posvátný kříž, jak kdysi v některých našich krajích před zahájením májové veselice bylo zvykem, dříve než se pověsil věnec nad hospodu a muzika začala vyhrávat k tanci.

méně než obyčejně, poněvadž zvláště příslušníci mladších generací si vyjeli na weekend do chládku k Michiganskému jezeru. S mnoha stran jsme však slyšeli, že nám přesto bylo pospolu dobře a to je to hlavní. Na "Majáles po staromu", všem co na nich byli, zůstanou opravdu hezké vzpomínky.

Pořádající výbor
Klubu Domov

Rhodéský premiér Smith obdržel plnou moc pro vyjednávání

Salisbury. — Rhodéský ministerský předseda Jan Smith obdržel od své politické strany "rhodéské fronty" plnou moc pro vyjednávání o převodu vládní moci v Rhodésii černošské většině podle nového angloamerického plánu, předloženého britským ministrem zahraničí Davidem Owenem.

Podle tohoto plánu by měla být svolána nová konference o Rhodésii, při které by ještě před koncem roku 1978 byla sestavena nová ústava pro nezávislou Rhodésii. Rovněž by byla ustanovena prozatímní vláda, která by měla za úkol zorganizovat všeobecné volby před předáním vládní moci. Politická skupina, která by při těchto volbách zvítězila, by pak jmenovala první vládu v nezávislé Rhodésii.

Rhodéští guerilové a pět hlav států, které Owen nedávno navštívil a snažil se získat pro tento nový plán, však nyní prohlásili Owenův plán za zastaralý, a jednohlasně vyslovili mínění, že prý rhodéský problém bude vyřešen pouze se zbraní v ruce. Guerilové akce budou stále zvyšovány, až se rozšíří na 95 procent rhodéského území. Hlavní základny rhodéských guerilů jsou v sousední Zambii a v marxistické Angole.

Mondale navštívil Portugalsko

Lisabon. — U.S. místopresident Mondale navštívil v pondělí 16. května Lisabon a mluvil s vrchními vládními autoritami nového Portugalska. Po vyslechnutí všech slavnostních řečí o demokratisaci Portugalska se však dozvěděl prozaickou realitu o jeho těžké hospodářské situaci za nynější mírně socialistické vlády. Portugalsko má dnes 17 procent nezaměstnaných; přitom ještě se nebere ohled na půl milionu navrátilců z bývalých kolonií Mozambiku a Angoly, s kterými si Portugalsko neví rady. Inflační tlak dosahuje výše 25 procent. Portugalsko nevyhnutelně potřebuje pro nápravu své ekonomie půjčky ve výši 700 až 800 milionů dolarů, které mu slíbily západní průmyslové země, jichž delegáti se nedávno sjeli na vrcholné konferenci v Londýně. Z toho Spojené státy poskytnou 300 milionů dolarů; U.S. Kongres se již zabývá touto záležitostí.

Ve čtvrtek 19. 5. se Mondale ve Vídni setkal s jihoafrickým ministerským předsedou John Vorsterem, s nímž mluvil o nezávislosti Namibie a o jihoafrickém systému oddělení ras. Vorster však předtím prohlásil v Kapském městě, že ve Vídni nepřijme od Mondaleho žádné rozkazy a také žádný nátlak Spojených států na Jižní Afriku.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

28. kolo —

BOHEMIANS—SLAVIA 1:1

Branky: Paufík poslal uličkou kupředu Fr. Veselého, ten utekl k rohovému praporku a jeho centr po zemi přes celou branku zužitkoval Hotový pohotově ve vedoucí gól — 0:1. Pět minut před koncem Prokeš naběhl na centr Panenky a hlavou vyrovnal.

DUKLA—BRNO 2:1

Branky: Kotásek unikl svému strážci Štambachrovi a hlavou překonal brankáře Dukly 0:1. Vízek unikl po levé straně, při zemi přihrál Bílskému, který nechytatelnou bombou vyrovnal. Vítěznou branku vstřelil Gajdůšek za přispění stopera Pospíšila, který se mu snažil vypíchnout míč.

TRNAVA—SPARTA 1:1

Branky: Vedoucí gól dala Sparta zásluhou benjamínka Vejnara, který se od pohárového utkání v Teplicích už v týmu Sparty zabydlel. Dobiáš nastřelil tyč, k odraženému míči se dostal Kuna a ten zachránil pro Trnavu bod.

INTER—SLOVAN 1:0

Z levé strany přišel pěkný Bajzův centr do ohně, obrana Slovanu na chvíli ztratila z očí Petráše, který zůstal úplně volný a hlavičkou překonal brankáře hostů.

OSTRAVA PLZEŇ 2:0

Branky: Zajaroš skvěle zleva zacentroval, Sionko míč vrátil hlavou zpět na nabíhajícího Hudečka a ten bombou dal první gól utkání. Knappův přesný centr zleva a Radimec perfektní hlavičkou zvýšil na 2:0.

TRENČÍN—FRÝDEK-MÍSTEK 1:1

Branky: Přímý kop prováděl Šeděnka a ten pěknou střelou překonal brankáře Trenčína — 0:1. Vyrovnávací gól vsítil Lintner prudkou střelou.

TEPLICE—LOK. KOŠICE 0:1

Branka: Fecko založil útok, přihrál Józsovi, ten mu vrátil a Fecko podle vybíhajícího Sedláčka dal rozhodující gól zápasu.

VSS KOŠICE—ŽILINA 1:1

Branky: Gallis z dálky zajistil VSS vedení, Vojtek ze skrumáže vyrovnal za Žilinu.

Tabulka po 28. kole

1.	Dukla Praha	56:28	40
2.	Inter Bratislava	51:32	36
3.	Slavia Praha	49:30	35
4.	Brno	45:35	34
5.	Lok. Košice	52:56	29
6.	Slov. Bratislava	41:32	28
7.	Ostrava	34:31	28
8.	Trenčín	38:43	28
9.	Plzeň	36:36	27
10.	Bohem. Praha	29:31	27
11.	Žilina	36:40	27
12.	Sparta Praha	37:42	26
13.	Teplice	41:45	25
14.	Trnava	23:45	23
15.	Frýdek-Místek	33:43	22
16.	VSS Košice	33:65	13

Nejlepší střelci

1. Kroupa (Brno) — 15 gólů; 2. Panenka (Bohemians) — 14 gólů; 3. Jelínek (Plzeň), Józsa (Lok. Košice) — oba 13 gólů.

Nyní přijde na řadu přátelské mezistátní utkání se Švýcarskem. Do konce I. ligy zbývají pouhé dvě kola. Jasným sestupujícím jsou VSS Košice a čeká se jen na druhého. Zdá se, že Dukla Praha si již titul mistra ligy nenechá vzít.

★

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

26. kolo —

Jablonec—Kladno 3:2
Prešov—Bohumín 2:1
Ban. Bystrica—Michalovce 0:0
Nitra—Třinec 0:2
RH Bratislava—P. Bystrica 1:0
Děčín—Martin 0:2
Vlašim—Vítkovice 1:0
Bardejov—Příbram 2:0

Prvních šest týmů v tabulce

1.	Prešov	52:16	44
2.	Du. B. Bystrica	47:16	40
3.	Jablonec	43:26	32
4.	Bohumín	35:21	31
5.	Třinec	35:26	31
6.	Příbram	30:28	28

Čtyři kola před koncem je rozhodnuto, že v příštím ročníku bude figurovat v 1. lize Prešov a Dukla Banská Bystrica.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Řecko—SSSR 1:0, Kypr—Polsko 1:3.

FINÁLE POHÁRU VÍTĚZŮ POHÁRŮ

Hamburger SV—Anderlecht 2:0

Stříbrný pohár fotbalové Evropy — PVP — se stěhuje po zásluze do přístavního města Hamburku, neboť západoněmečtí fotbalisté zdolali v průměrném boji favorizovaný belgický Anderlecht. Branky dali Volkert z penalty a Magath. Utkání se hrálo na neutrálním hřišti v Amsterodamu a přihlíželo 65.000 diváků.

*

ANTONÍN PUČ, fotbalový internacionál, se dožil 16. května sedmdesátky. Třináct let kopal ve Slavii, předtím i potom na Smíchově. Za jeho doby bylo nenapodobitelné jeho vedení míče, prudké nasazení do sprintu, nápřah a nečekaná "pučovka" z úhlu, nejraději do protějšího rohu. Na gól, který vstřelil ve finále MS 1934 v Římě, Itálie—Československo 2:1, vzpomíná takto: "Byl jsem právě za lajnou a lapal po dechu, vtom mně naši omylem vlili čpavek do očí, já vyskočil a vlítl na hřiště. Klucí to zahlédli, a tak mi šoupli míč do běhu a bylo to jedna nula pro nás.

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 22. května hrála Sparta na Winnemac šesté ligové utkání s mužstvetm Maroons (Italové).

Maroons—Sparta 1:2

První týmy začly hrát v pravé poledne na hlavním stadiónu. Na začátku měla obě mužstva vyrovnané šance. Hrálo se oboustranně rychle a důrazně. Sparta získávala zásluhou Karla Fajkuse, DiBernarda a Cribariho více ze hry. Ve 33. min. dostal odražený míč na hranici šestnáctky Cribari a prudkou střelou pod břevno zajistil Spartě vedení. Sparta měla kopat penaltu, ale všichni hráči Maroons se vrhli na rozhodčího, do kterého strkali a křičeli na něho až penaltu odvolal. I přesto si Sparta udržovala převahu a nastupovala do druhého poločasu odhodlána zvítězit. Patnáct minut před koncem byl vyloučen Maňásek, když po odpískání rozhodčího oplácel faul soupeři. Hráči Maroons nasadili k zoufalému náporu podporovanému silným větrem. Podařilo se jim vyrovnat, už jim však nestačila remíza, ale chtěli více — vítězství. Tři minuty před koncem na půlicí čáře uvolnil Cribari DiBernarda, ten utekl dvěma obráncům soupeře, z těžkého úhlu vystřelil po zemi a od vzdálenější tyče se míč odrazil do sítě. Celá akce a zakončení bylo ukázkové a svědčí o tom, že DiBernardo je velkým hráčem. Sparta si vítězství zaslouží, protože byla lepším celkem než Maroons a nevzdala se ani, když hrála v deseti. Výborný výkon podali všichni spart'ané a zaslouží spolu s manažérem Jardou Fajkusem vysoké ocenění. Nejlepší byli DiBernardo, Karel Fajkus (má snad dvoje plíce), Cribari a Okincicas. Skvěle chytal Pospíšil, který zázračně vyrazil jeden jistý gól nad břevno. Dohrál však se zraněním, když jej kopl jeden hráč soupeře do nohy. Chyběl Hall, který je na soustředění olympijského týmu USA v Kalifornii.

Tabulka modré skupiny

1.	Adria	17:8	10
2.	Croatan	12:6	9
3.	Sparta	12:11	7
4.	Lightning	6:10	4
5.	Maroons	5:7	3
6.	Eagles	5:13	2

Maroons—Sparta 2:4
(rezervy)

Ve čtyři hodiny odpoledne na vedlejším hřišti se utkaly rezervy. Hned ve třetí minutě byl Spartě vyloučen levý krajní obránce Bill Duhm za běžný faul. Nebyl to faul úmyslný a nezasloužil by si ani žlutou kartu. Po 20. minutách hry šel na hřiště Karel Fajkus a ve dvou minutách dal dvě branky. První gól ze šestnáctky pod břevno a druhý z malého vápna po zemi k levé tyči. Do konce prvního poločasu ještě Minařík nastřelil břevno. Po přestávce Sparta hrála proti silnému větru, soupeř měl velký tlak, ale Sparta jej po 10. minutách prolomila gólem Jožky Příkazského. Brennan unikl po pravém křídle, téměř od rohového praporku odcentroval před branku a hlavička J. Příkazského znamenala, že Sparta vedla 3:0. Karel Fajkus prošel obranou a jeho střela skončila po čtvrté v soupeřově síti. Bylo to úžasné, že Sparta v deseti dokázala vést 4:0 a lví podíl na tom má střelecká potence Karla Fajkuse. Hráči Maroons dokázali ke konci výsledek už jen zkorigovat dvěma brankami. Nejlepší na hřišti byl Karel Fajkus. V útoku byl výborný Jožka Příkazský, který rozbíjel soupeřovy akce již v zárodku a stačil vstřelit ještě uklidňující třetí gól. Skvěle hrál Brennan, Minařík a Carmen. Obrana Vašek Příkazský, Pleticha, Cosentino a Okincicas uhráli velký zápas. Oporou byl i prozatimní brankář Vlčanský. Rezerva Sparty vedená Lád'ou Kopem má ze šesti zápasů 11 bodů a skóre 23:11. Vede svoji skupinu před Maroons, kteří mají 6 bodů.

Mládež Sparty vedená Lád'ou Gajdou dosáhla těchto výsledků: žáci do 12 let porazili Real 9:1, starší žáci do 16 let B zvítězili nad Green White 2:1, starší žáci do 16 let A prohráli s Paletinou 1:5 a junioři vyhráli s Realem 8:0.

S největší pravděpodobností bude nyní dva týdny volno. Potom bude hrát Sparta na hřišti Croatan a poslední jarní zápas hraje doma s Wislou.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

KONEC JEDNÉ SEZÓNY

Soutěž WHA končí napínavou finálovou sérií zápasů mezi Winnipegem a Quebecem, Stanleyho pohár už skončil opětovným vítězstvím celku Montreal Canadiens. Původně někteří odborníci předpokládali, že finále Stanley Cupu se protáhne o několik dní, kdy měl být na pořadu případný sedmý rozhodující zápas mezi Montrealem a mužstvem Boston Bruins. Montrealští si však, stejně jako loni s Philadelfií, poradili i letos ve finále s Bostonem tím nejlepším stylem: finálovou sérii sedmi zápasů, hranou na čtyři vítězná utkání, ukončili hned po čtvrtém střetnutí nejprostším a zároveň nejobdivuhodnějším způsobem — odnesli si pohár čtyřmi vítězstvími za sebou. Klobouk dolů před mistrovstvím tohoto oddílového celku, který je dnes patrně nejlepším na světě i mezi reprezentačními týmy. Vždyť na mistrovství světa ve Vídni vyslala Kanada mužstvo, složené z hráčů nejslabších celků Národní hokejové ligy, a přesto skončila o pouhé dva body zpět za světovým šampiónem, reprezentačním týmem Československa. S touto skutečností počítali předem odborníci i fanouškové v Kanadě patrně ještě méně, než příznivci hokeje v Evropě, protože znalci Národní hokejové ligy věděli nejlépe, jak průměrný celek posílá Kanada reprezentovat zem na vídeňský šampionát. Zatím je totiž velmi obtížné spojit termínové listiny kanadských a amerických hokejových profesionálů s vyhovujícími termíny evropských hokejistů. Ani jeden z posledních návrhů — uspořádat světový šampionát v prosinci — nebude zřejmě pro kanadské profesionály přijatelný. Národní hokejová liga, vrcholící bojem nejlepších dvanácti mužstev o Stanleyho pohár, totiž hráčům zabírá čas od září do května. Když jsem však hovořil například s jedním z trenérů kanadského reprezentačního týmu na Kanadském poháru a trenérem letošního finalisty Stanleyho poháru, celku Boston Bruins, Donem Cherrym, ujis-

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ

VIC TEŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

INVESTICE — PŮJČKY

Dlouhá léta zkušenost

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

til mě o tom, že kanadští profesionálové mají zájem o soutěž s evropskou elitou; za současné praxe se ovšem evropská elita střetává na světovém mistrovství pouze s kanadským průměrem.

Vrat'me se však k vlastnímu průběhu letošní kanadsko-americké hokejové sezóny, přesněji už skončené Národní hokejové ligy. Profesionálové hrají kolem deseti mistrovských utkání měsíčně a nacestují tisíce mil letadlem. V sezóně jsou na ledě každý den a v poslední době se tu rozmohla novinka — polední tréninky namísto ranních, kdy bývali hráči často ještě unaveni po utkání z předchozího večera. Na první pohled by se zdálo, že hráči nemají po celou dlouhou sezónu čas na nic jiného, než na hokej. Trenér Cherry však tvrdí, že to není pravda. Říká, že hráči sice nemají čas na běžnou zábavu, zato se však osobně stará o to, aby měli dostatek času pro své rodiny. Tento faktor dokonce pokládá za důležitější, než kterýkoli jiný. Nespokojenost v soukromém životě se totiž nevyplácí ani mužstvu, poněvadž je zpravidla spojena s poklesem výkonnosti hráče. Evropského příznivce hokeje rovněž zajímá zcela odlišný hrací řád kanadsko-americké profesionální soutěže. V nejvyšší soutěži, NHL, bylo letos už 18 týmů, což je ve srovnání s dobou před dvaceti lety trojnásobek. Když bývali nejlepší profesionálové amerického kontinentu soustředěni v pěti, šesti týmech, měla přirozeně vysokou úroveň všechna utkání. Týmů výjimečné kvality je dnes rovněž pět, šest, zato dnes diváci vidí hrát dalších nejméně osm, deset mužstev kvality prvotřídní. Špička se rozšířila. Profesionální hokej se hraje ve větším počtu měst, a tím také stoupá popularita této hry, jíž jinak velmi konkurují baseball, košíková, box a jiné sporty. V uplynulé sezóně byl například zcela zřejmý výkonnostní vzestup nedávného nováčka Národní hokejové ligy, týmu Washington Capitals. A štikou ligy lze například nazvat jiný poměrně mladý tým, New York Islanders, s nímž měl Montreal ve Stanley Cupu větší potíže, než s finálovým soupeřem z Bostonu. Na závěr se ještě zastavme u názoru některých Evropanů, že na americkém kontinentě se hraje surově. Když jsem o tomto názoru hovořil s Donem Cherrym, tento známý kanadský trenér s ním naprosto nesouhlasil. Označil lední hokej za tvrdou hru, za boj tvrdých mužů od vzniku tohoto sportovního odvětví. Cherry tvrdí, že dokonce vůbec nebrání pěstním soubojům muže proti muži, protože je pokládá za dobrý ventil nahromaděného rozčilení. Na mou námitku Cherry odpověděl, že dosud neviděl žádného vážněji zraněného hráče z pěstního souboje. Zato však už viděl mnoho vážně zraněných a nadlouho vyřazených hráčů po nějakém záludném zákroku. A v tom právě dělá Cherry velký rozdíl. Je plně pro tvrdou, mužnou hru, ale naprosto se staví proti záludným zákrokům při hře. A z tohoto hlediska odmítá tvrzení, že kanadský lední hokej je surový.

* * *

PRAŽSKÁ OSTUDA

Rumunské reprezentační družstvo ukončilo předčasně svou účast na pražském mistrovství Evropy ve sportovní gymnastice na protest proti odnětí zlaté medaile rumunské olympijské vítězce Nadě Comaneciové, jež byla původně vyhlášena vítězkou v přeskoku přes koně. Po sovětském protestu jury nejprve rozhodla udělit ještě druhou zlatou medaili sovětské reprezentantce Kimové, a později — bez jakéhokoli oficiálního vysvětlení — byla vyhlášena Kimová vítězkou a Comaneciová posunuta na druhé místo... Zástupce rumunské výpravy prohlásil, že rumunské reprezentační družstvo se proto dále nezúčastní pražského evropského šampionátu. Jiný činovník označil odnětí zlaté medaile Comaneciové za nespravedlivé.

Comaneciová po návratu do Bukurešti prohlásila: "Vždy mě doma učili už jako dítě, že na prvním místě mají být spravedlnost a poctivost. Hluboce lituji, že se na tyto hodnoty zapomnělo v soutěži, jež měla být fair." Je zapotřebí cokoli dodávat?

Poklady Tutankhamunovy na večeru SVU a KSK v Chicagu

Zájem, jaký vyvolala u obyvatel Chicaga výstava **"Treasures of Tutankhamun"**, instalovaná ve Fieldově museu, přivedl místní skupinu SVU — (Společnosti pro vědy a umění) — a Klub svobodné kultury na myšlenku, uspořádat pro své členy a příznivce večer, na němž by se před navštívením této výstavy — (buď jednotlivě nebo ve skupině organizované výborem SVU) — seznámili s daty a fakty, vztahujícími se k okolnostem objevení Tutankhamunova hrobu i k egyptské archeologii vůbec.

Večer byl pořádán 13. května 77, o jeho náplň se postarali dva řečníci. Předseda Klubu svobodné kultury E. Ledecký-Janeček se vrátil ve svém projevu do daleké minulosti vzniku úrodné země kolem Nilu, která po tisíciletí poskytovala svému lidu nejen bohaté zabezpečení života, ale která se stala i kolébkou nejvyspělejší kultury starověku. Ze svého přírodovědného a antropologického hlediska se zamyslel nad příčinami, jež ke vzniku této veliké kultury vedly. Poté předal slovo paní Olze Svejkovské.

Její přednáška obsáhla ve své první části všechna základní historická a archeologická fakta, s nimiž je spjata existence a objevení tohoto největšího naleziště starožitností na světě. Druhá část přednášky navodila svou formou v posluchačích zdání přímé účasti na objevování Tutankhamunova hrobu i napínavou atmosféru jeho nejdramatičtějších okamžiků. Vyprávění, propletené citáty z knihy objevitele hrobu Howarda Cartera, vedlo posluchače krok za krokem jednotlivými místnostmi hrobky a posléze jim otevřelo dveře i všech čtyř zlatých skříní, v nichž odpočívaly po třicet století tři sarkofágy s mumií Tutankhamunovou. Promítnuté barevné obrázky exponátů na výstavě vystavených živě zkonkrétnily tuto zajímavou exkurzi.

Poznání kultury a života starého Egypta dokreslil ještě E. Ledecký-Janeček svým speciálním výkladem o rybolovu a pěstování ryb, které překvapuje svou účelností a moderností. Blízkost realistického pojetí egyptského umění dokumentovaly i podoby ryb, objevující se na freskách a reliéfech, jejichž reprodukcemi pan Ledecký svůj výklad doplnil. Večer měl mnoho návštěvníků a pro svou bohatou náplň velký úspěch.

Příští schůzku pořádá chicagská místní skupina SVU v sobotu dne 4. června. Prof. František Svejkovský na ní promluví o vztahu výtvarného umění k uměleckému průmyslu a Ervín Synek přítomné seznámí s přímým procesem umělecké tvorby, především s procesem tvorby užitkového umění, a ukáže, jak současná věda a technika prostupují dnešní výtvarnou práci. Podrobnosti o tom vám sdělí jednatelka SVU, paní Božena Riedlová.

16. června v 5:30 hod. se uskuteční společná návštěva výstavy "Treasures of Tutankhamun". Omezený počet míst této výpravy je dnes již zcela obsazen. Informace vám taktéž podá paní B. Riedlová.

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

SJEZDOVÉ ZPRAVODAJSTVÍ

XI. Sjezd Čs. svobodných sportovců v zahraničí se již pilně připravuje. Bude se konat ve dnech 3. a 4. září tohoto roku v Belcampu, Maryland.

Předseda pořádající odbočky Vlád'a Zikán zahájil přípravu Sjezdu a jeho program. Schůze se konala u kolegy Lojzíka Stupavského v Long Bar Harbor, Abingdon, za přítomnosti Matěje Neumanna, předsedy Sjezdového výboru; jeho další členové jsou: M. Ferenc, V. Zikán, Václav Hesoun, B. Kobierski a M. Laga. Příští schůze se koná v neděli 29. května v Trentonu, New Jersey u manželů Diechových za účasti zástupců odboček New York, New Jersey, Washington, Trenton a Maryland. Další přípravná schůzka bude v Chicagu, po sokolském Sletu v neděli 26. června za účasti všech sportovců, kteří se tam sjedou na Slet.

Čestný předseda Svazu Jarda Kokoška se svojí manželkou Věrou z Hot Springs, Arkansas, věnoval $100.00 na Sjezd a dva poháry pro vítěze v tennisu. Patří Vám náš vděk. Z Hialeah, Floridy, dostáváme radostnou zprávu, že také manželé Honza a Andulka Hertlovi se chystají přijet na Sjezd k Bat'ovi do Belcampu.

A nakonec: Poslechněme našeho předsedu Karla Fišera, který vás všechny vyzývá, abyste trénovali a byli dobře připraveni na XI. Sjezd! Máme pro vás připravené pěkné ceny. XI. Sjezdu voláme "Zdar".

Tis. ref. Svazu

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".



"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Miléráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
v 10:30 hod. dopol.



Kašpárkovo loutkové divadélko,
které se přestěhovalo do Masarykovy školy, 5701 W. 22nd Place, Cicero, sehraje v sobotu, 4. června 1977, poslední představení jarní sezony.
Začátek ve 4 hod. odp.
Míček Fíček s Kašpárkem vás zavedou na rozloučení do slavného Světového Cirkusu Loutek! Panečku, to bude něco! Přijďte se podívat!
Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek!!

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST V BERWYNU, ILLINOIS

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

Česká misie sv. Vojtěcha (v hamiltonské diecési) a Zemská Cyrilometodějská liga v Kanadě, 464 Plains Rd. W., Burlington, Ont., L7T IH2. Tel. 523-1932.

Pozvání na 25. Národní Pout' do Svatyně kanadských mučedníků a Panny Marie mezi Hurony, Midland, Ont. v neděli 5. června 1977 Nejsv. Trojice

● V 11 hod. dopol. letního času mše svatá s čteními a modlitbami v českém jazyku u oltáře Panny Marie Čenstochovské venku. Bude jí obětovat dp. Josef A. Šach z Hamiltonu. Kázání — homilie — česky a krátce anglicky O. J. A. Šach. V případě deštivého počasí se bude mše sv. obětovat v basilice mučedníků v 1:30 hod. odpoledne.

● Svatá zpověď — od 9 hod ráno do 10.50. — Prosím, připravte se na sv. zpověď dopředu, aby co nejvíce poutníků mohlo vykonat jak poutní tak i pro některé, snad, i velikonoční sv. zpověď. Svátek Nejsvětější Trojice je poslední den k vykonaní si naší křesťanské povinnosti. Kdo nepřijme svátost pokání a Tělo Páně aspoň jedenkrát za rok a to v době velikonoční — přestává být katolickým křesťanem . — (Sám se vyobcoval z Církve Kristovy — toto neplatí pro ty, kdož z jakýchkoliv příčin této církevní kázni a nařízení nemohou vyhovět, ale stále po této výsadě touží.)

● O 2. hodině odpoledne Křížová cesta; — povede jí, jako obyčejně, Otec Jaroslav Janda, farář osady Sv. Václava v Torontě, Ontario. Podle žádosti ředitele svatyně mučedníků má Křížová Cesta byt zkrácena, aby ve 2.30 hod. odpol. mohlo být Eucharistické Svaté Požehnání s uctíváním ostatků svatých kanadských mučedníků.

● Po sv. požehnání udělení plnomocných odpustků všem těm, kdož splnili požadavky pouti — (zpověď a sv. Přijímání a pomodlili se na úmysly Sv. Otce.) — Rozloučení se s poutníky a zakončení hymnou "Maria Matičko" a "Kníže náš". Kdo má národní kroj, prosíme vás, přijed'te v krojích.

● Oběd — občerstvení — jako vždy tato věc není velikým problémem pro midlandské poutníky. Každý si přinese své poutní jídlo sám. Známe dobře, že obsluha v restaurantu je pomalá, proto na ní nespoléhejte.

● Písně během Mše Sv. a Eucharis. Sv. Požeh. tak jak jsou ve formuláři natištěné. Členové Misie Sv. Vojtěcha určí která píseň a kdy se bude zpívat. Mešní sbírka — jelikož celá sbírka se musí odevzdat řediteli svatyně a z těchto peněz se svatyně udržuje, prosíme vás o štědrost. Dary Misii Sv. Vojtěcha — prosím vložte do obálek k tomu účelu připravených a odevzdejte těm, kdož budou sbírku vybírat. Kdo si přeje odevzdat mešní intence, prosím, aby to měl připraveno v obálce s napsanými jmény za koho mají být mše sv. obětovány. Všem vřele děkuji.

J. A. Š.

* * *

Milí přátelé:

Jako vždycky, konáme i letošní Jubilejní pout' v duchu modlitby za naši trpící vlast, za kněžská a řeholní povolání pro náš národ. Letos i za zakladatele těchto prosebných pouti v Pánu zesnulého O. Františka Dostála, SJ. Dále s prosbami za zachránění našeho jediného kněžského semináře Nepomucena v Římě a v duchu vděčnosti Všemohoucímu Bohu, že opět dovolil, aby syn našeho národa byl povýšen na oltář tím, že Bl. Jan Nepomuk Neumann, rodák z Prachatic, bude 19. června prohlášen v Římě za svatého. Ó jaká to pocta, to si dovedou představit jenom svatí v nebi.

Autobus — bude-li dost přihlášených — pojede z Holy Sepulchre Cemetery v neděli ráno o 8 hod. Cena — cca7.00 dol., děti zdarma. Pout' do Chatham: v neděli 11. a 12. června. Program rozdají chathamští na pouti.

I na tuto pout' — jako do Midlandu — vás zvou — všechny naše krajany — vaši čeští kněží a misionáři v Kanadě a činovníci zemské C.M. ligy.

J. A. Šach

A přece jsme se dočkali

Ano přítelkyně a přátelé, dočkali jsme se jara. Přicházelo jaksi rozpačitě, namrzle z letošní zimy, ale konečně je zde a my je musíme přece jak se patří přivítat, někde, kde to jaro vystrkuje růžky nejvíce.

A řekněte mi přátelé; není takovým místem pěkně rozkvetlá louka, se stromy sotva oděnými do zeleného hávu? A aby to vítání mělo úroveň, a někdo se po opravdu přátelském poklepání na záda nezhroutil vysílením na zem, tak se tam posílíme dobrotami, které dovedou připravit snad jen šikovné ruce našich mám, žen a — také mužů v domácnosti. Spousta dobrot pevného i tekutého skupenství, ať jaro vidí, že to myslíme vážně. A nebudeme na ně jen koukat, i když je hezké, ale zazpíváme a zatancujeme mu k muzice. To přece patří k jaru! Avšak hlavně se sejdeme! A to je snad to hlavní a tím oslavíme jaro s Vámi a s Vašimi přáteli, aby se nám příští rok zase vrátilo.

Děje se to tentokrát dne 5. června 1977 na známém místě na Des Plaines a 29. ulici. Těšíme se na Vaši účast; řekněte svým známým, vezmete s sebou děti, narozené i nenarozené — vždyt' jim všem jaro tak sluší!

Tedy na shledanou na prvním jarním pikniku organisace bývalých politických vězňů komunistického Československa.

Pořadatelé

Sdružení býv. politických vězňů komunistického Československa

vás zve na tradiční

PRVNÍ JARNÍ PIKNIK

pořádaný

5. června t.r. v National Grove #2 v Riverside, Illinois
DES PLAINES & 29TH STREET

- **Začátek v 10:30 hod.**
- **Hudba J. Škacha**
- **Bohatá tombola**
- **Kvalitní pochoutky domácí piknikové kuchyně včetně jaternic a smaženého kapra**
- **Oblíbené nápoje importovaných i tuzemských značek**
- **V případě nepříznivého počasí se piknik koná o týden později, 12. června v sousední zahradě #6.**

Z národně-kulturní činnosti našich krajanů

Omažský čs. kulturní klub hlásí:

že pořádal svůj výroční program v Sokolské hale 1. května 77 ve dvě hodiny odpoledne. Přespolní kluby též účinkovaly a nová královna byla korunována. Jest jí sl. Jennie Marie Herzog. Předtím sokolice připravily jejich výborný oběd a jak obyčejně — návštěva byla veliká.

Někteří naši členi plánují navštívit slavnosti ve Wilber, v Lincoln, Dwight, Hastings, v Prague a Clarkson.

Kdo z vás má rád česká divadla, zajed'te si do Tábora, S.D. v neděli 19. června v 6:30 P.M., kde tamní ochotníci předvedou česky tři veselé jednoaktovky. Následující dva dny 20. a 21. června budou mít jejich pravidelnou každoroční národní slavnost — "Českých dnů v Táboře"

Členové Šerpanovy knihovny se sešli už 28. dubna ve 2 hodiny odpoledne, a jak bylo ujednáno v předcházející schůzi, dali se do čistění knihovní skříně a oprašování knih.

Po letní čas knihovna bude zavřena až do podzimu, kdy naše knihovnice ses. Cecilie Formanová oznámí den znovuotevření. Toto jest naše poslední zpráva jak z českého klubu tak z knihovny až zase do podzimu.

Frank T. Tesař,
předseda obou spolků

POZVÁNKA

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Chicagu, Illinois srdečně zve na schůzku, jejíž programovou náplní je úvaha prof. Františka Svejkovského

VÝTVARNÉ UMĚNÍ A JEHO VZTAH K UMĚLECKÉMU PRŮMYSLU

K schůzce propůjčí svůj ateliér výtvarník Ervín Synek (adresa: 346 N. Justine Ave., Chicago, Il., tel. 243-9784), který návštěvníky seznámí s přímým procesem umělecké tvorby užitkového umění.

U p. Synka se sejdeme v sobotu 4. června 1977 ve 4:30 hod. odpoledne. Zájemci nechť se hlásí písemně nebo telefonicky u tajemnice místní skupiny SVU pí. Boženy Riedlové, 2723 S. Austin Blvd., Cicero, Ill., tel. 652-5650, a zašlou k jejím rukám $1.50 na pohoštění.

Ti, kdo nemají vlastní dopravní možnosti, nechť se přihlásí o další informace též u tajemnice B. Riedlové.

Těšíme se na vaši účast! I vaši hosté jsou vítáni.

prof. Frant. Schwarzenberg, předseda;

Božena Riedlová, tajemnice

Slibný podnik skupiny SVU v Clevelandě

FELIX MIKULA:

Zamýšlený podnik clevelandského (agilního!) "Svazu pro vědy a umění" uskuteční se v sobotu 19. června v 6:30 p.m. Tedy — jakési uspíšené "přivítání léta". — Místo podniku: Gwinn Mansion. Jde o známý a téměř romanticky půvabný zámek, přetvořený na stánek kultury: 12407 Lake Shore Blvd., Bratenahl (via: 22 Lake Shore Freeway; Eddy Rd.). — Čerstvě rozkvetlá příroda se štědře postará o rozkošný rámec společensko-kulturního večera, který bude mít dvě části.

První z nich bude patřit poesii. — Dr. Mirek Poseděl (s družinou spolupracovníků) připravuje výbor z díla hluboce věřícího moravského básníka Jana Zahradníčka, který zemřel 7. října 1960, a to předčasně (55letý), na následky utrpení v komunistickém žaláři. — Recitaci jeho básní si hosté vyslechnou na terase, která jim na přídavek poskytne básnicky povznášející pohled na jezero Erie.

V druhé části uvidíme dva filmy. Bude to nejprve film "Vlajka" od Pavla Fierlingra, a po něm krátký film "New York v zrcadle" od známého (velmi úspěšného!) filmového producenta Josefa Krameše. Krajan-exulant J. Krameš sám oba filmy předvede.

Ve všech místnostech zámečku bude zaručeně vanout atmosféra vřele přátelská. — Návštěvníkům bude předložena chutná večeře (studená, ale ne "suchá"), při vstupném pouhých 4.50 dol.

O reservaci (počet míst je omezený) si co nejdříve zavolejte na tato dvě čísla: 238-6972 (pí. Dáša Posedělová); 779-7415 (p. Ján Miňo).

Tedy, krajané a přátelé ušlechtilých duchovních hodnot: Sejděme se, potěšme a povzbud'me se všichni vzájemně 19. června v 6:30 hod. večer, v zámečku a zahradách "Gwinn Mansion", na břehu jezera Erie!

Pozvání na Májovou v Lisle

Během posledních 14 či 15 let si naši věřící a návštěvníci českých nedělních bohoslužeb udělali v Chicagu jakousi tradici z toho, že vždy druhou neděli v máji o Svátku matek se sejdou večer k mariánské májové pobožnosti v kostele sv Prokopa a na konci května si zajedou do Lisle k soše Panny Marie exilu, kam o mariánském roce 1954 — po jejím postavení — začali pravidelně jezdit aspoň jednou za rok členové Čs. Orla v exilu.

Protože právě na letošní rok připadá 40. výročí zjevení Matky Boží v portugalské Fatimě, která má co dělat s ruským komunismem — důvodem našeho exilu a všech dnešních nepokojů ve světě, bude letošní májová v Lisle věnována Fatimskému poselství a potřebě modliteb za obrácení Ruska. Často o této možnosti pochybujeme, když vidíme, jak Západ mezinárodnímu komunismu ustupuje, ale hlavně pochybujeme proto, poněvadž se dost upřímně za to nemodlíme. A přesto tu jsou dosti hmatatelné a jasné náznaky této možnosti: Solženitsyn, Sacharov s ostatními, "Charta 77" našich doma — v neposlední řadě Maova smrt a nedávný pád Podgorného.

Proto budeme zvláště letos putovat do Lisle s upřímnou modlitbou v srdci — tuto neděli 29. května 77. Pobožnost povede náš český misionář důst. Otec Vojtěch Vít za účasti Orlů, mládeže a dětí. Přijd'te a přijed'te všichni, kdo můžete. Sraz u sochy Panny Marie exilu je ve 3 hodiny odpoledne.

PRODÁM —

PONTIAC GRAND AM '73, bezvadný stav, V-8, Sun Roof, Auto. Trans., Air Cond., Power bucket seats, AM/FM Stereo, a další. $2.400 nebo nejlepší nabídka. Volejte do administ. Hlasu Národa (8:00 a.m.— 4:00 p.m.) 762-2044, nebo večer 971-1564.

Interview s mad'arským kardinálem Laszlo Lékaiem

Po jugoslávském Titovi se "umoudřil" i mad'arský Kadár a nechává věřícím větší svobodu

Koncem dubna dlel v Římě dnešní mad'arský primas, kardinál Laszlo Lékai, o němž se svého času myslilo, že bude Kadárovu komunistickému režimu poslušně sloužit, ale zatím, jak se zdá, naučil se v těžkých chvílích útlaku církve v Mad'arsku výborně diplomacii. Upustil od nářků a dovolávání se písemných dovolení od Kadárovy vlády, a raději využil atmosféry nejistoty jak mad'arských komunistů, tak přítomných sovětských vojáků, jimž dosud nevymizel z paměti rok 1956, kdy se ti první musili schovávat a ti druzí střílet do lidí.

Kardinál Laszlo Lékai moudře využil navíc i komunistického hesla o "vůli lidu", a začal po Mad'arsku cestovat. Chtěl být s lidem, svůj věřící mad'arský lid poznat zblízka, a v tom mu komunisté nemohli zabránit. Oni sami přece dali — podepsáním jakéhosi konkordátu s Vatikánem — svolení k tomu, aby se Msgr. Lékai stal ostřihomským arcibiskupem, a pro vzpomínku na rok 1956 nechtějí každopádně katolickou většinu národa proti sobě popouzet. A tak, když katoličtí Mad'aři osobně poznali arcibiskupa Lékaie, a vědí o něm dnes, že Kadárovu režimu slepě neposluhuje, odpovídají se spontánní štědrostí na každou jeho výzvu ke katolické národní svépomoci — a on pak může hrdě Kadárovi říct: "Vidíte, soudruhu, že to je vůle našeho lidu; naši věřící si sami chtějí udržet své školy, opravit či postavit kostel. V tom jim přece bránit nemůžete, zvláště když poctivě pracují a mají největší účast na budování mad'arského socialismu, protože nás katolíků je v zemi nejvíce!"

Máme z toho všeho radost — stejně jako z nebojácnosti polského kardinála Wyszynskiho a modlíme se za to, aby jim dal Bůh hojné zdraví — aby mohli vydržet a boj dokončit.

Co nás ale přitom bolí, řekneme nakonec.

* * *

A nyní — jak je tomu dnes s církví v Mad'arsku:

A: Některé články v cizích novinách a časopisech připomínají Vaše prohlášení z minulého roku, ve kterém jste načrtl i nový pastorační program. V těchto článcích se však mluví kriticky o stále trvajícím rozporu mezi církví a státem a o faktech, které to potvrzují. Zdůrazňují, že církev v Mad'arsku se asi již smířila se svým osudem, že resignovala a přestala se domáhat svobody. Je to pravda?

B: Odpovím na tuto otázku rovněž fakty. Naučili jsme se totiž spíše jednat než diskutovat.

V poslední lednové neděli se mad'arská biskupská konference obrátila k věřícím s pastýřským listem. Připomněla jim, jak důležitou úlohu hrají v mad'arském národním životě katolické školy a požádala je o hmotnou podporu pro svých 8 gymnasií — (6 pro chlapce a 2 pro děvčata) — a pro 4 studentské koleje, které se současný mad'arský režim neodvážil nikdy zrušit. Za týden potom se konala sbírka a každý přispěl podle svých možností. Vybraly se tři miliony forintů, tj. asi 150.000 dolarů. Taková byla jejich odpověď na jednu výzvu během jedné neděle. Byl jsem dojat a odtud, z Říma, jim za to děkuji. Bůh jim požehnej.

Podobný případ se udál i loni v létě; šlo o starou budovu ústředního semináře v Budapešti, kde bylo třeba zavést plynové potrubí. I tenkrát jsem se s důvěrou obrátil na věřící budapešťské diecéze a nezklamal jsem se. Za jedinou neděli věřící dali na tento účel přes 400.000 forintů, tj. asi 20.000 dolarů, a seminaristé už nemuseli v zimě mrznout. Nemohu se dočkat, až budu moci doma posvětit v Budapešti nový kostel, který byl také vystaven díky štědrosti věřících.

Jinou krásnou vzpomínku mám na oslavu 30. výročí kaple v ulici Tomo v Budapešti VIII. Vzpomínám si, s jakou radostí tenkrát všichni přišli na mši sv., děti i dospělí. Odpoledne mě pak stejně radostně přivítal i zástupce hluchoněmých, kteří do této kaple pravidelně chodí na nedělní mši sv. Blízko císařských lázní je v Budapešti jiná kaple, zasvěcená sv. Štěpánovi. Dne 20. března jsem tam posvětil nový velký kříž, dílo sochaře Mikuláše Borsoše. Ukřižovaný Kristus jistě bude velkou útěchou pro trpící z blízké nemocnice. Během obřadu jsem objal i tvůrce sochy a dojat jsem pak udělil Tělo Páně velkému počtu věřících. V den 10. výročí smrti Zoltána Kodályho jsem se pro nával věřících skoro ani nemohl dostat do kostela krále Matyáše. Byl skutečně nabit až k prasknutí. Věřící stáli i v přilehlých ulicích a poslouchali tiše a s pohnutím nejprve gregoriánský chorál a pak Kodályho Te Deum, věnované hrdinům z Budy.

Nezapomenutelné jsou i mé vzpomínky na pouti do našich mad'arských svatyní, jako na př. do Péliföldsentkerestu, ale hlavně do Matraverebély, kam přichází v srpnu o svátku Nanebevzetí Panny Marie až 50 tisíc poutníků. Při jedné loňské pouti, při níž jsem světil kněze, tam bylo na 30.000 věřících. V tzv. "Kostele mladého kněze" se každý rok konají kněžská svěcení, a kdo se jich chce zúčastnit, musí si předem zajistit místo. V ostřihomské bazilice jsou noví kněží svěcení obvykle v druhé půli června, a to ve všední den, aby se mohli obřadu zúčastnit i staří kněží. V ten den tam vždy připutuje velký zástup věřících z celé země. Pro seminaristy a mladé kněze jsme v Mad'arsku vydali žaltář v naší rodné řeči, ale čtou ho se zájmem i laikové. Bible byla vydána již dvakrát a patří stále k nejžádanějším knihám. Čtou ji rádi i mladí lidé, jak doma, tak i v kostele.

Teologická fakulta byla až donedávna jen pro seminaristy, nyní však je přístupná i laikům, mužům i ženám, a zavedla též dálkové studium. Při vyučování katechismu v kostelech užíváme obvykle diapositivy, např. sérii vyobrazení předních uměleckých děl z Křest'anského musea v Ostřihomu. Nyní už připravujeme i druhou sérii diapositivů.

* * *

Až potud mluvil kardinál arcibiskup Laszlo Lékai.

* * *

A teď, co nás bolí? — To není ani závist, ani uražený cit z nespravedlnosti; je to nevýslovně palčivá bolest nad podlým patolízalstvím našich komunistů, z nichž mnozí stejně tak poddaně — jen aby se měli dobře — sloužili Hitlerovi a nacistům.

Jsme rozesmutněni ve svých srdcích z toho, že komun. kteří jsou dnes dočasně u moci v Praze i v Bratislavě, jsou tak zaslepení, že budou Moskvě poslušně sloužit až tam už ani v Kremlu nebudou vědět, kdo to Brežněv byl. Chápeme sice, že jsou "moskvovější", než Moskva sama jen a jen ze strachu před opravdovou vůlí lidu, jíž se od začátku lživě ohánějí — (nejnovějším důkazem toho byl jejich ječivý povyk v papírových rezolucích proti "Chartě 77") — ale je nám nakonec líto, že nemají v sobě už ani trošky národního sebevědomí, jež se v nich jejich rodiče jistě snažili v mládí vypěstovat. Proč to jsou právě zase jen čs. komunisté, kteří jsou sovětštější než Sověti a rudější než Marx s Leninem dohromady? — Proč aspoň nedovolí — jako mad'arský Kadár či polský Gierek — našim několika biskupům jít mezi lid, aby jej také mohli vyzvat ke křest'anské a národní solidaritě? Náš věřící lid by také spontánně odpověděl, dělal by dobrovolné brigády na opravy svých kostelíků! Při tom by nedělal žádnou revoluci a rudopáni by při tom mohli klidněji spát — bez strachu. Inu, co naplat! Horší poturčenec Turka! A tak je aspoň větší naděje, že až bude ve světě po komunismu, nebude už u nás nikdo, kdo by horoval ještě aspoň pro komunismus národní.

Odbočka Československé národní rady americké "Dr. Milada Horáková" v Chicagu

koná svoji členskou schůzi ve čtvrtek 9. června 1977 v 7:30 hod. večer v budově Mid America Federal, 5900 W. Cermak Road, Cicero, Ill.

Po projednání zpráv o činnosti ČSNRA a jejích organisačních složek, a po slosování výherních lístků na několik krásných výher — člen naší Odbočky br. Jaromír Netík promluví na téma: "Charta 1977 a její význam". Po projevu bratra Netíka bude rozprava a zodpovídání dotazů!

Sestry a bratři! Těšíme se na Vaši účast. Přiveďte s sebou i své přátele na tento mimořádně zajímavý večer. Přineste laskavě vhodné dárky pro "Raffles". — Po ukončení schůze bude podáváno pohoštění. Naše milé sestry prosíme o darování pečiva, za což jim předem děkujeme!

Za odbočku ČSNRA "Dr. Milada Horáková":

dr. Antonín Hřebík, předseda;
Ludmila Kosová, tajemnice

Oblastní výbor CSNRA srdečně zve na XXI. Československý den

V neděli 19. června ve známé, příjemné Wozniakově zahradní restauraci, 2530 So. Blue Island, Chicago, Oblastní výbor ČSNRA pořádá tradiční Československý den s manifestací za svobodu.

Československý den bude zahájen zpěvem československé a americké hymny a našich národních písní, které za řízení profesora Franka Kubiny zazpívá pěvecký sbor "Lyra". Slavnostním řečníkem je letos profesor Denver University Colorado, dr. Libor Brom. Profesor Libor Brom není jen všeobecně uznávanou vědeckou autoritou, ale i autorem známé knížky politických úvah "Ve vichřici hněvu", kterou mnozí z vás si již jistě se zájmem přečetli.

Pro zábavní program naše oblíbené krojované skupiny: "Beseda", "Klub Domov" a "Moravská kulturní společnost" připravují společné taneční vystoupení — jak té vždy roztomilé drobotiny, tak svých mladých tanečnic a tanečníků — kteří to už doopravdy dovedou vytáčet. Je vždy opravdu radostný pohled na tu naši mladou generaci, svátečně oblečenou do původních, krásných krojů, pestrých barev, tančící národní tance za hudebních melodií našich písní.

Začátek programu je ve 2:30 hod. odpoledne. Jídelna bude otevřena od 11:30 hod. dopoledne. K dostání bude též výborné domácí pečivo a káva.

Po programu k tanci a poslechu bude vyhrávat dobře známá hudba Franka Zákrockého. Naší "Štěstěně" naši obchodníci a příznivci věnovali letos vskutku krásné, hodnotné dary, takže teď záleží už jen na tom, aby se štěstí na vás usmálo a vy jste některý z nich vyhráli.

Vstupné $2.50. Veškeré další informace ochotně podá úřadovna ČSNRA, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill. Tel.: 656-1117. Doufám, že v hojném počtu jako v letech minulých navštívíte tuto naši národní slavnost, na kterou se již jistě těšíte, jako my se těšíme, že se na ni opět s vámi setkáme. Buďte tak laskaví a upozorněte na Československý den své známé, kteří možná ještě mezi námi nebyli.

Na shledanou v neděli 19. června u "Wozniaků" na XXI. Československém dni!

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA F.U.

ČESKOSLOVENSKÁ NÁR. RADA AMERICKÁ

OBLASTNÍ VÝBOR CHICAGO

2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill.
Telefon: 656-1117

Srdečně zve vás, vaši rodinu a vaše přátele na

XXI. ČESKOSLOVENSKÝ DEN

A MANIFESTACI ZA SVOBODU

V NEDĚLI 19. ČERVNA 1977
WOZNIAKOVA ZAHRADA
2530 S. BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILLINOIS

- Obědy od 11:30 hod. dopoledne
- Výborná česká jídla — domácí pečivo
- Program ve 2:30 hod. odpoledne
- Po programu taneční zábava
- Hudba Franka Zákrockého
- Vstupné $2.50
- Krásné věcné dary

VDĚČNĚ UPŘÍMNÁ BLAHOPŘÁNÍ

1897
1. ČERVNA
1977

80

Zpěvem k srdci —
srdcem k vlasti . . .

Vděčná "Lyra" a vděčné pěvecké sbory ČSA za dlouholeté vedení jejich pěveckých těles; vděční exilovi návštěvníci českých bohoslužeb v chrámu Páně sv. Prokopa v Chicagu za vytrvalou službu varhaníka; naši rodověrní milovníci hudby a zpěvu všech generací se širšího chicagského okolí — a to jsme tedy všichni — za udržení našich písní, zpěvu a hudby v chicagské metropoli — ze srdce přejí — a my věřící i vděčně vyprošujeme — hojnost zdraví a Boží ochrany do dalších let spokojeného života našemu českému muzikantovi tělem i duší

U PŘÍLEŽITOSTI JEHO OSMDESÁTÝCH NAROZENIN

mistru

FRANTIŠKU KUBINOVI,

profesoru hudby

A protože naše hudba a zpěv patří nám všem — i všem lidem na světě — (vždyt' jsou věčným poselstvím "odjinud" každému lidskému srdci) — proto nás spojují, neustále více zlidšťují a tím každého z nás zušlechťují.

V tom směru je tedy výchova lidí hudbou a zpěvem i Božím posláním a Boží službou nejvěrnější. — Právě za tuto Vaši službu věrnosti hudbě a zpěvu — Božím to darům, za službu věrnosti vlasti, sobě i nám — po tolik dlouhých let, Vám, vážený a milý pane profesore Kubino, děkujeme nejvřeleji.

My všichni — Češi a Slováci z celého chicagského kraje, Poláci, Chorvati, Slovinci, Čechoslováci — Vaši bratři a sestry v mateřské řeči, v písni a zpěvu nejvděčnější.



Sbormistr chicagské Lyry, prof. FRANK KUBINA osmdesátníkem

Kdo by mu však těch osmdesát jar hádal! Stále svěží, tichý, usmívající se, laskavý — jen prý při zkouškách na koncerty je někdy nevrle tvrdě neústupný, když celému — znavenému snad již sboru — nařídí: "Tak ještě jednou, pozor, znovu!" — To je ale jediné cesta k úspěchu u všech zpěváků a herců, kteří jsou profesionály a znají noty. Tím spíše je to jediná cesta, jak dovést k výšinám úspěchu jen ochotné dobrovolníky, podporované sice Stvořitelem dobrými hlasivkami, ale schopnými se naučit složitým čtyřhlasným těžkým sborům jen a jen trpělivým opakováním. Jo, a k té aby měl kterýkoli sbormistr andělskou trpělivost. A tu, když Bůh rozdával, dvakrát si šel pro ni někde nad Náchodem v Čechách v Podkrkonoší František Kubina — novorozeně — sám, a po třetí si ho ještě zavolal jeho svatý patron František, přidal mu ji přehršli s poznámkou: "Tuhle máš navíc, aby to Pámbu neviděl, a už jdi do světa, v Chicagu mezi Čechy ji budeš nadmíru potřebovat. A ještě taky vytrvalost, ale tu jsem ti namíchal do té přehršle trpělivosti."

Tomu a ničemu jinému vděčíme za to, že tu dodnes mezi sebou máme po třiapadesátiletém dirigování chicagské Lyry — (kdysi politicky i dosti bouřlivácké) — stále usměvavého, trpělivého, vytrvalého a úspěšného sbormistra a českého muzikanta i výtečného zpěváka — mistra Kubinu.

Narodil se v Podzámčí náchodského zámku ještě než máj docela odkvetl — 1. června r. 1897. Muzicíroval a zpíval od mládí i v tom svatovavřineckém kostelíku uprostřed náměstí v Náchodě, naproti hotelu Beránek, s průhledem na šeříkové stráně zámku paní kněžny z "Babičky" Boženy Němcové, mezi soudem a městskou radnicí. Vždyt' to tam znáte. Je odtamtud, jen na skok do Jiráskova Hronova, Polických stěn, Adršbachu a Krkonoš, a na druhou stranu dohodíte kamenem do České Skalice, Babiččina údolí v Ratibořicích a skoro na císařskou pevnost v Josefově. Ano, prof. Kubina je rodem z Náchoda, jako ten náš exilní spisovatel Škvorecký, žijící dnes v Kanadě. A když tak dobře zpíval a hrál, dostal se nakonec na Pražskou konservatoř, a tam denně cvičil a hltal všechno, co mu říkali a ukazovali tehdejší naši páni profesoři hudby Novák, Klička, Štekr, Jiránek, Trneček, Hofmeister a Spilka, sbormistr chóru nově založených "Pražských učitelů".

(Dokončení příště)

"Charta 77" nedává čs. komunistům klidně spát

Praha — Od 14. ledna byl letos v Praze vězněn známý dramaturg a spisovatel Václav Havel pro svůj podpis "Charty 77". Snad byl dokonce vedle zemřelého profesora Jana Patočky a bývalých komunistů Jiřího Hájka a Pavla Kohouta nejodvážnějším organizátorem celé podpisové akce "Charty 77". Brzy po jeho uvěznění začaly přicházet ze západoevropských zemí od různých stavovských a politických organizací soudruhu Husákovi telegramy a petice, aby byl Václav Havel z vězení propuštěn, zvláště když se vědělo, že v komunistickém kriminále vážně onemocněl.

Pražské vládě psali dokonce i někteří vlivní členové komunistických stran Francie a Itálie, telegrafovali jí američtí demokraté i republikáni (zvláště Conservative Caucus z Falls Church, Va. a unie AFL-CIO), a dovolávali se čs. zákona č. 32, čl. 71, podle něhož nesmí být žádný obžalovaný v Československu v preventivní vazbě déle než dva měsíce před soudním přelíčením a vynesením rozsudku o jeho vině či nevině.

Minulý pátek oznámila Čs. tisková kancelář, že Václav Havel byl propuštěn z vězení, když prý prchlásil, že už nebude nadále mluvčím skupiny zastánců lidských práv, organisovaných v "Chartě 77".

Jiný signatář "Charty 77" odejel do exilu. Bývalému členu ústředního výboru Komunistické strany Československa Zdeňku Mlynářovi a jeho ženě byl dokonce prý na jejich vlastní žádost československými úřady vystaven emigrační pas a dovoleno jim odjet do Vídně. Rakouský kancléř Bruno Kreisky totiž hned v lednu nabídl čs. disidentům, kteří chtějí anebo budou musit opustit vlast politický asyl.

Habešská vláda zavřela pět amerických ústředí

Addis Abeba. — V neděli 24. dubna marxistická vojenská vláda Habeše zavřela šest cizích konsulátů v severní habešské provincii Eritrei a rozkázala jejich personálu opustit zemi do čtyř dnů. Tímto rozhodnutím byly postiženy konsuláty Spojených států, Británie, Itálie, Sudánu, Francie a Belgie. Habeš pravděpodobně připravuje rozsáhlou vojenskou akci proti této vzbouřenecké provincii, která už 16 let bojuje za svou nezávislost, a nechce, aby jí přitom cizina hleděla na bodáky.

Předtím v sobotu 23. dubna habešská vláda zavřela v Addis Abebě tři americká ústředí: Ústředí informační služby, Program vojenské porady a výpomoci a Námořní lékařské studijní ústředí. Zároveň bylo v Asmara zavřeno U.S. rádiové komunikační ústředí Kagnew. Všechen americký personál těchto ústředí byl vypovězen ze země. Jako důvod zavření těchto ústředí bylo uvedeno, že prý jsou v rozporu s ideologií habešské socialistické revoluce. Tak v těchto dnech bude musit opustit Habeš asi 300 Američanů. Ti doplácejí na to, že nechávali po dlouhá léta bez povšimnutí všechno hemžení sovětčíků, kteří tam měli od konce 2. světové války přes tři sta zaměstnanců na sovětském velvyslanectví. Za Něgušovy éry svobody cestovali po celé zemi a vytrvale formovali své komunistické kádry pod maskou národního hnutí za osvobození chudých Habešanů.

Rudá Čína by chtěla Formosu

Tokio. — Náměstek ministerského předsedy rudé Číny Chi Teng-kuei měl prohlásit, že mezi jeho zemí a Spojenými státy nebudou možné normální vztahy, dokud Spojené státy nenechají Číně volnou ruku pro anexi Taiwanu. Americký požadavek vyřešit problém Taiwanu mírovou cestou je prý "vměšování se Spojených států do čínských národních záležitostí". Toto prohlášení uveřejnily v pondělí tokijské noviny Yomiuri. Na americké straně se prozatím o Taiwanu mlčí, ale v Kongresu se vážně uvažuje o odvolání U.S. vojsk z Jižní Koreje. Není to kouřová clona pro budoucí U.S. vyjednávání s rudou Čínou o osudu Taiwanu? Proč se v té souvislosti ani Japonci nesmějí dovolávat nutnosti odchodu Sovětů z ostrova Sachalin, který by měl pro své různorodé obyvatelstvo pravděpodobně také právo na samostatnost a nebýt jen součástí souostroví komunistických věznic Gulag.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Když už doma všechno umění o sehnání potřebných peněz vyčerpal, umínil si jeti do Francie. V zimě roku 1884 bylo nutno totiž přerušit v Římě stavbu nového kostela, nebylo čím podnikateli zaplatit. Don Bosko okřál právě z nemoci, měl zánět průdušek. Všichni přátelé jej z cesty do Francie zrazovali, Don Rua, Cagliro, kardinál turinský Alimonda, lékař, ale Don Bosko si nedal říci. "Nevidíte," pravil, že "nemůžeme se stavbou římskou kupředu? Jediná Francie nám může v této nesnázi pomoci."

Těžké starosti finanční, cesty a útrapy se sháněním potřebných peněz spojené, podrývaly ovšem zdraví Dona Boska, ale nepřipravily ho nikdy o jeho klid a o veselou mysl. Právě tehdy, když vezdejší chléb chutnal velice trpce, když bída a nouze nejkrutěji doléhaly, býval Don Bosko v nejlepší náladě. Když jeho přátelé vídali Dona Boska hodně veselého, když byl sám šprým a jen sršel vtipem, říkávali: "Jistě má dnes Don Bosko nějakou těžkou starost peněžní. Nebyl by tak vesel." A zřídka kdy se mýlili. Veselost Boskova bývala v těžkých chvílích mimovolná. Don Bosko nechtěl veselostí nikdy zakrývat navenek rozrušení vnitřní, jeho veselost prýštila z velké víry v Prozřetelnost Boží. Don Bosko byl přesvědčen, že když všechny lidské prostředky jsou vyčerpány, pomůže Pán Bůh. Vždyť Don Bosko nepracoval a nebudoval nic pro sebe, nýbrž vše pro slávu Boží a pro spásu duší. A případů, kdy Prozřetelnost Boží očividně pomohla v okamžicích nejtěžších, je v životě Dona Boska do nekonečna.

Turinský salesiánský ústav dlužil jistému podnikateli 30.000 lir. Po několika marných upomínkách byl milý věřitel už velmi nevrlý. Jednou ráno přišel do oratoře nakvašen a spustil na hospodáře domu, že neodejde, dokud se mu nezaplatí. Hospodář neměl v pokladně ani zlámalé grešle.

"To vám tak, pane, neprojde," hrozil podnikatel, "dnes promluvím vážně s Donem Boskem."

Zavedli tedy podnikatele do předpokoje Boskova, kde čekalo již plno lidí, chtějících s Donem Boskem mluvit. Pán si usedl, nadával a klel, až strach poslouchat.

Vtom vešel do čekárny jiný pán, rázného vzhledu, od slova, a samá netrpělivost.

"Chci mluvit s Donem Boskem, a to okamžitě."

"Račte se, vzácný pane, posadit a počkat okamžik, až přijde na vás řada," odvětil někdo z přítomných.

"Nemám kdy čekat," odsekl pán a chytl za kličku pokoje Boskova. Don Bosko právě s někým v pokoji rozmlouval. Skočil se židle a otázal se: "Co si ráčíte přát, milý příteli?"

"Rád bych s vámi, důstojnosti, promluvil."

"Ale ano, až na vás přijde řada, nemohu vás přijati před ostatními, kteří už dávno čekají."

"Nemám kdy a budu okamžitě hotov."

Don Bosko pokynul tedy návštěvě, která u něho byla, aby na okamžik vyšla, a nabídl netrpělivému pánu židli: "Račte se, prosím posadit."

"Nebudu sedat."

"Račte mi tedy říci, co si přejete?"

"Maličkost, víte, mám jen minutku kdy. Nate, přinesl jsem vám toto. S Bohem, důstojnosti, pomodlete se za mne."

Po něm přišla na řadu hraběnka V.: "Důstojný pane, nestalo se vám nic? Ten člověk vypadal tak přísně, nahnal mi tolik strachu, bála jsem se, že vám udělá něco zlého."

"To zlo není tak hrozné, podívejte se, co mi zde zanechal." Don Bosko rozvinul balíček a načítal rovných 30.000 lir.

Jakmile přišla řada na podnikatele, dal mu Don Bosko žádaných 30.000 lir a dluh byl zaplacen. Podnikatel hleděl na Dona Boska všecek zmaten, odprošoval ho za svou netrpělivost a pravil: "Důstojnosti, lidé mi říkali, že nejste s to, abyste mi zaplatil, křivdili vám."

Jindy měla oratoř zaplatit 325 lir daně. Už byl poslední den, kdy daň měla býti zaplacena. Nebude-li vše vyrovnáno do poledne, stálo na platebním rozkaze, bude pohledávka svěřena exekutorovi.

Hospodář Don Rua prohlédl všechny pokladničky v celém domě, byl i na vrátnici, kde dobrodincové nechávali někdy své milodary, ale peněz nesehnal. Zaklepal u Dona Boska, postěžoval si na své rozpaky, ale Don Bosko neměl peněz. "Nemám nic," pravil, pomodlete se k Panně Marii Pomocnici." — Do mluvil a dal se klidně do své práce.

Za nějakou chvíli někdo u brány zazvonil. Nějaký neznámý pán si přál mluvit s Donem Boskem. Zavedli jej nahoru a pán po několika všeobecných větách praví: "Důstojný pane, nejsem nijaký bohač, ale ušetřil jsem menší obnos pro vaše kluky. Přijmete, prosím, mou oběť?

"Ovšem a milerád."

Pán odpočítal Donu Boskovi sumu 325 lir. Don Bosko se usmál a pravil: "Buďte tak laskav a odevzdejte to, než odejdete, Donu Ruovi."

Don Rua přepočítal peníze a podotkl: "Don Bosko napočítal obnos přesně, právě tolik dlužíme daně."

A už spěchal posel na úřad s penězi. Právě odtlouklo dvanáct, exekuční dekret měl býti vyvěšen. Náhodou se sluha opozdil, posel peníze složil a k exekuci nedošlo.

Jindy měl Don Bosko zaplatit velký účet u pekaře, jenž hrozil, že zastaví do ústavu všechny dodávky, jestliže účet nebude hned vyrovnán. Don Bosko si nevěděl rady. Vtom přišel k němu hrabě d'Agliano všecek smuten: "Důstojný pane, onemocněla mi paní vážně, velmi vážně, dejte se hochům za ni modlit." A pan hrabě položil na stůl sumu, která obnášela právě polovici všeho dluhu u pekaře.

Hoši se modlili za paní hraběnku hned a velmi vroucně. Třetího dne přišel pan hrabě opět k Donu Boskovi: "Důstojný pane, mé paní je už dobře." — Odcházeje, zanechal tutéž sumu na stole Boskově. Účet pekařův byl toho dne do posledního haléře zaplacen. Jak děkovali všichni Panně Marii Pomocnici, lze si představit.

V polovici března 1880 byl Don Bosko týden v Nizze. Při té příležitosti zaplatil Arnošt Harmel, velkoprůmyslník a buditel katolického socialismu, všem chovancům útulny u sv. Petra slavnostní oběd, k němuž bylo pozváno i několik salesiánů.

Před obědem bavil se Michel, známý svou horlivou činností, s Donem Boskem. Ke konci rozmluvy praví Don Bosko: "Naše kaple je nedostatečná a nedůstojná. Musíme Krista Pána lépe umístit. Zde jsem vám donesl plán od našeho výtečného a hodného stavitele Levrota. Rozpočet je na 30.000 franků.

"Třicet tisíc franků! Důstojnosti, pochybuji velice, že byste v této době sehnal v Nizze tolik peněz. Měli jsme zde tuto zimu tolik charitativních přednášek, tolik loterií, tolik sbírek všeho druhu, že peněženky jsou vyschlé."

"A přece potřebuji ten obnos ještě dnes."

Za této rozmluvy zazvonilo poledne a hosté sedli k jídlu. Ke konci oběda povstal notář Harmelových podniků a hlásil Donu Boskovi:

"Důstojný pane, jistá šlechetná dobroditelka mi poslala pro vás 30.000 franků. Můžete si je v mé písárně vyzvednout, kdy bude líbo."

"Budiž pochválena Panna Maria Pomocnice," zvolal Bosko, sepjav ruce. Pozdvihl pak oči k nebi a dodal: "Dobrý začátek!"

V roce 1869 dostal Don Rua, hospodář ústavu Boskova, poukaz, že do zítřka má zaplatit směnku. Nešlo o obnos velký, ale Don Rua neměl čím zaplatit ani onu maličkost. Býval zvyklý oznámit vše, co se v domě dělo, Donu Boskovi. Spěchal tedy hned se směnečným avisem k němu. Don Bosko, jsa toho dne prací zasypán, vyslechl Dona Ruu na půl ucha a poroučel:

"Už to zařiď sám."

Don Rua, zvyklý na podobné rady Boskovy, sháněl po celém domě potřebný obnos. Šel do knihkupectví, do tiskárny, do sakristie. Všude se tázal, jestli mají něco v pokladně, ale celého obnosu nesehnal. Čítal a sčítal, stále ještě něco scházelo. Běžel znova k Donu Boskovi a hlásil: "Schází mi ještě 30 lir."

"Zařiď si to sám," odhrkl Don Bosko a psal své věci dál.

"Ale, Done Bosko, zítra ráno odjíždíte, a mě tu necháte v tísni? Zítra po poledni bude směnka protestována."

"Nemohu za to, odjet musím. Už to nějak zařiď!"

Ráno vstal Don Rua plný starosti, jak někde sehnat 30 lir. Šel opět k Donu Boskovi a vysvětloval, že těch 30 lir jim způsobí velkou ostudu, směnka bude protestována, v zápětí budou mít na krku soudní řízení a exekuci. Vtom zaklepal na Boskovy dveře rytíř Occelletti.

"Dobrý den, Done Bosko, dobrý den, musím s vámi dnes mluvit."

"Nemožno, zmeškal bych vlak."

"Ale jde o peníze."

"Don Rua je zmocněn brát peníze. Dejte mu je rychle a pojďte mě vyprovodit na nádraží, cestou si povykládáme."

Rytíř Occelletti byl velkým dobrodincem Boskovým, přicházel do oratoře pravidelně každou sobotu, a nikdy s prázdnou. Vyprovázeje Dona Boska na nádraží, pravil, že jej ráno napadlo, aby šel do oratoře zaplatit několik dlužných losů loterních. Bránil se napřed tomuto nápadu, dnem jeho návštěv bývá vždy sobota a nikoli středa, ale nápad jej pronásledoval, že neodolal, a šel zaplatit svůj dluh.

"A kolik obnášel váš velký dluh?"

"Maličkost, jen něco přes 30 lir."

"A pro tu maličkost jste mě přišel bavit, abych zmeškal vlak?" Vtom si však vzpomněl na Dona Ruu a na jeho tíseň, sepjal ruce a pravil: "Don Rua vám poví, že váš nápad byl vnuknutím Božím. Kdybyste nebyl přišel, měli bychom v poledne směnečný protest."

Podobné peněžní zázraky se opakovaly v oratoři co chvíle. Don Bosko nemíval ani groše, a živil tisíce kluků. Někdy se opravdu zdálo, že krach je neodvratný. Bývaly splatny směnky na veliké obnosy, a pokladna bývala prázdná. Hospodář se utíkal k Donu Boskovi, ten pozdvihl hlavu od psaní a odpověděl: "No dobře." Hospodář naléhal: "Přijde na nás exekuce." Don Bosko klidně na to: "To je věc Boží Prozřetelnosti," a psal dál.

Pokračování

50. výročí smrti

(Pokračování ze str. 5)

ze etapou na cestě k vyššímu a vznešenějšímu cíli."

Přestože byl stále zaneprázdněn, dr. Moscati si každý den ráno našel čas pro mši sv. Chodíval obvykle buď do kostela sv. Kláry, anebo do jiného, zvaného del Gesú Nuovo. Zachovalo se nám několik jeho poznámek, zapsaných třeba jen na útržku papíru, které však nezvratně dokazují, že jeho víra byla upřímná a opravdová. Na jednom z nich např. čteme: "Miluj pravdu, nepřetvařuj se, neměj ani strach, ani zbytečné ohledy. Kdyby tě pro pravdu pronásledovali, přijmi i pronásledování. Snášej pro pravdu všechny útrapy, a kdyby tě pravda měla stát i život, neboj se ho obětovat".

Některé z těchto poznámek se podobají spíše jakýmsi náboženským vzdechům, ale každý ihned vycítí, že vycházejí přímo ze srdce. Např. tento: "Můj Ježíši, ty jsi láska. Tvá láska mě činí ušlechtilým, tvá láska mě posvěcuje a obrací můj zrak nejen k jednomu určitému člověku, ale ke všem lidem a k nekonečné kráse všeho stvoření, ke všem bytostem, stvořeným k Božímu obrazu". Anebo: "Naše láska k Pánu nesmí znát žádnou míru. A takovou bezměrnou láskou je třeba milovat i v bolesti druhé lidi a vlastní kolem sebe.

Jeden z jeho kolegů, prof. Catellino, kterého Moscati přivedl zpět k víře, o něm řekl: "Jeho víra, vědecká činnost i každodenní namáhavá práce, to všechno ho vedlo jedním směrem: k Boží pravdě a ke Kristu, který kříší mrtvé a přemáhá i smrt. Byl celý proniknut čistým mystickým žárem, který jsme všichni museli respektovat".

Skutečná zbožnost je vždy přirozená a nikdy se nedá předstírat. Hlavně prostý lid to ihned vycítí. A není náhodou, že dr. Moscatiho již za jeho života v Neapoli nazývali učení i prostí lidé: "Náš svatý doktor".

Drazí nemocní, proste blahoslaveného Josefa Moscatiho, aby i v našich zemích vyrůstali svatí lékaři.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

VOICE OF THE NATION

CZECH RELIGIOUS AND CULTURAL CONTRIBUTIONS to the AMERICAN LIFE AND CULTURE

DR. LUDVIK NEMEC:

(Continued from last issue)

Other Churches like the Blessed Agnes (1926). Our Mary of Cele in Berwyn (1910) followed with numerous national and religious organizations existing in each parish. In 1917 the National Alliance of Czech Catholics came into existence and took a representative protectorship upon Czech various groups. On the national level developed also **Katolicky dělník** and Czech fraternal unions of men and women.

Czech protestants also had prosperous activity. In 1890 minister E. A. Adams built his church on Loomis Street. In 1884 F. J. Hrejsa established a methodist church. In 1894 the new centre of Jan Hus arose and in 1897 on 14th Street. Czech Baptists had their oratory in 1900. The Czech reformed Church in 1896 and the Czech Presbyterians in 1889.

The City of Cleveland attracted also many Czech and became another metropolis. Great numbers of their Churches and organizations reveal their activity. The Czechs of this city became particularly known as skilled workers: Czech carpenters, butchers, bakers, caterers, etc.

The first national organization was Slovanská Lípa (Slavic Linden), established in 1862. It became the center for dramatic and musical activities of Czech patriots. The Free-Thinkers also here created controversies which had a more passionate character than elsewhere and cultivated the public life of Czech people. Thanks to the late Msgr. Zlámal and Mr. L. Francl, the violence of these conflicts eventually subsided.

Numerous Czechs also settled in Wisconsin, Minnesota, Iowa, Texas, the Dakotas, Nebraska, Michigan and Oklahoma, where they largely engaged in farming.

The reasons for Czech settlement in the States can we categorized as immigration for economic purposes, political dissension, and attempt to find refuge from state persecution. The first categoriy was historically materialistic, the second idealistic, and the third opportunistic.

Due to the lack of precise census regarding Czech immigrants, it is estimated that about of one million Czechs and one million Slovaks settled in America. Their arrival was conditioned by various political and economic circumstances in Europe. Most of them came by the end of the XIXth century, then before and after World War I (1914 1918), and finally before World War II (1939), and after World War II, especially in 1948, and 1968 escaping communism and after Russian occupation Czechoslovakia.

Religious Czech contributions can be measured by the number of Catholic parishes, which is usually estimated over 300 in various dioceses. There are two ordinaries, Bishop Mořkovsky of Houston, Texas, and Archbishop Biskup of Minneapolis. The distinguished place among the Church dignitaries is occupied by the Abbot of St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois, as head of the Benedictine Czech community, which produced a number of scholars and educators.

The best evidence of Czech religious contribution lies in the fact that St. John Nepomucene Neumann (1811—68), Czech by mother and spirit, is being proclaimed Saint on June 19, 1977. Among the clergy there are numerous saintly heroes, many of them (estimated at 400) coming from Czechoslovakia as refugee priests following the Communist take-over in 1948. Czech religious contribution to America is considerably great in any kind of comparison to other nation or groups and is so recognized by Americans.

B. Czech Cultural Contributions

Czech Cultural contributions are generally considered to be greater than their spiritual ones, for Czechs excelled as the most nationally and democratically advanced people in Europe.

It is in the field of music that the Czechs have made the greatest contribution to the cultural growth of the United States. The Czechs were always known as lovers of music, and the works of their composers have been rated highly in the world. Czech immigrants brought the love of music to their new country. Thomas Capek, in his book Czech Cultural Contributions (Chicago, 1937, p. 109), when describing the musical tradition of the American Czechs rightly says: "A brass band or a symphony orchestra are almost unthinkable without a Czech musician. They may be found everywhere where military bands are stationed from the Military Academy at West Point to the garrisons at Hawaii and the Philippines."

(To be continued in next issue)



Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FREEDOM TO COMPETE

(This is the second in a series of five articles elaborating on the five factors that make our American private enterprise so effective.)

When Henry Ford, living in our free enterprise system, took advantage of the freedom to dream he built the Model T automobile that revolutionized transportation in America. He put America on rubber.

Henry Ford loved that Model T . . . it was one of the greatest inventions of all time. Whereas the horse had been mankind's chief means of private transportation for centuries, in a matter of one generation the automobile put the horse out of business.

We would have driven Model T's for a long time had there been no competition. At that point, the Model T was good enough for any body. What else could anyone ask for beyond Henry Ford's horseless carriage?

And Ford wasn't doing a solitary thing to improve those ugly old fenders. There was no apparent need to increase the power of the small four-cylinder engine that propelled the Model T. He was under no pressure to offer the consumer a more attractive car. Moreover, he would give you any color you wanted, just so it was black.

But this was America, the land of the free and the home of the American Dream. Other dreamers and doers said to themselves: "Why should Henry Ford alone be selling three million cars a year? We'll get in on the market too. Moreover we'll make a better automobile, and we'll give people a choice of models and of colors.

And they did. Then the Model T just quit selling. Henry Ford quickly made an adjustment. He too began offering a variety of models, and a variety of choices in color.

Who benefitted from this competition? We, the people, benefitted. In fact, scores of new automobile companies were formed.

Models were developed for all kinds of needs. It soon was extended to heavy trucks and to farm tractors.

How many companies do you suppose have been organized to make automobiles in the United States in the past 90 years?

In my files are the names of about 1,400.

Of course, we didn't need all of them. But which ones stayed in business and what factors determined which succeeded and which dropped out?

The answer is simple, but important: The ones that have stayed in business are the ones that have given consumers of America the best product for their money. We the people decided by the ones we chose to patronize.

So some of the companies soon began contracting to build certain parts for one of the successful companies.

General Motors Corporation alone today has more than 10,000 sub-contractors making parts of Chevrolets, Buicks, Cadillacs, etc.

It's a good thing Henry Ford didn't come along 80 years or so later, because he would have had to overcome anti-trust suits, one after another, to make a better automobile. We might have had to be content with horses, considering some of the extralegal restrictions now being yoked upon our businesses.

The very factors that allow free enterprise to exist — the American's right to dream and act upon his dream, and the citizen's freedom to choose from the market — prevent a single business from attaching unreasonable price tags to its product.

Another check that discourages monopolistic situations in the American business world is potential competition. If a certain field of business is unusually profitable, you can be sure that other entrepreneurs will soon be producing a similar product and probably at a lower price.

Yet another prohibitive factor to would-be monopolists is the possibility of substitute products. If prices for a certain article are too high for the consumer, he is offered a number of alternatives. In transportation, for example, if air and automobile travel were to become too expensive, railroads would most certainly enjoy a surging revival.

Our progressive economic system would not be possible under any totalitarian system, such as communism or socialism.

As good citizens, we must be aware that there are efforts within our own nation to subvert our system. Our Constitution has been violated in many instances and the federal government has usurped authority not originally intended for it. These interventions have already had some detrimental effects on our economy.

Government efforts to control prices and wages, efforts to bust up some large companies because they are large, and efforts to unduly control all human endeavors can only weaken the free enterprise system, which is the real key to our marvelous success as a nation, and to the highest wages laboring people ever earned.

We need to re-establish our dependence on our system's self-propagating values. The results of free enterprise have proved that competition is the very sparkplug of efficiency, the fuel of economic progress.

We can trust our future on the free market. Our forefathers did, and we can now look at their advancements. In fact, we are reaping the rewards of their wise policies. In 200 years one nation has led the way in advancing civilization more than it had advanced during the preceding 6,000 years.

May we have the wisdom to preserve the competitive market for the benefit of our children and our children's children.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500